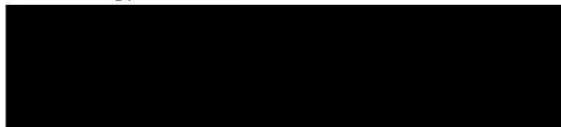

Kodela Ügyvédi Iroda

Alkotmánybíróság

1015 Budapest,
Donáti u. 35-45.

A Fővárosi Törvényszék útján!

1027 Budapest,
Tölgyfa utca 1-3.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az írat elektronikus iratról
készített másolat
2021 MÁRC 22.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:
IV/ 00 8 1 9 - 0 / 2021

Érkezett: 2021 ÁPR 12.

Példány: 1

Kezelőiroda:

Melléklet: 3 db

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK
KÖZIGAZGATÁSI KOLLÉGIUMA 15.

FOLAJSTROMSZÁM

KEZDŐIRATON:

Postán/Gyűjtőládába/Személyesen/E-mailen/Faxon/E-írat

Érkezett: 2021 MÁRC 22.

PÉLDÁNY: 1 IV. utlap

MELLÉKLET: 2 KÖZTÜK: meghat

FOLAJSTROMSZÁM:

UTÓIRATON: 35K. 703.986/2020.

Hiv. szám: 35.K.703.986/2020.

A

panaszos

jelen beadványhoz 1.sz. mellékletként csatolt ügyvédi meghatalmazással igazolt jogi képviselőként;

az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény („Abtv.”) 27. §-a alapján, a fenti ügyszám alatt a panaszos, mint felperes által a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága ( ) alperes ellen indított perben;

a Fővárosi Törvényszék 35.K.703.986/2020/20. ssz.-ú jogerős ítélete („Ítélet”) ellen – a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (1134 Budapest, Dózsa György út 128-132.) 2234176165 iktatószámú másodfokú határozatára, és a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kelet-budapesti Adó- és Vámigazgatósága (1144 Budapest, Gvadányi u. 69.) 2105525809 iktatószámú elsőfokú határozatára is kiterjedően –

**alkotmányjogi panaszt
és
végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmet**

terjesztünk elő, az alábbiak szerint.

Kérjük, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság

- (i) az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, az Abtv. 27. § (1) bekezdése és 43. § (1) bekezdése alapján a Fővárosi Törvényszék Ítéletének - a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága 2234176165 iktatószámú másodfokú határozatára, és a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kelet-budapesti Adó- és Vámigazgatóság 2105525809 iktatószámú elsőfokú határozatára kiterjedően - az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe [tisztességes bírósági eljáráshoz való jog], a XXIV. cikk (1) bekezdésébe [tisztességes hatósági eljáráshoz való jog] ütközését állapítsa meg; és

*Uz írat vagy terjedelme
nincs, nincs mikor
kinyomtatva.*

B

Pü

(ii) az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján a Fővárosi Törvényszék Ítéletét - a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága 2234176165 iktatószámú másodfokú határozatára, és a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kelet-budapesti Adó- és Vámigazgatóság 2105525809 iktatószámú elsőfokú határozatára kiterjedően - az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe [tisztesseges bírósági eljáráshoz való jog], a XXIV. cikk (1) bekezdésébe [tisztesseges hatósági eljáráshoz való jog] ütközés okán semmisítse meg;

(iii) az Abtv. 61. § (1) bekezdése alapján a Fővárosi Törvényszéket hívja fel az Ítélet végrehajtásának felfüggesztésére a jelen eljárás befejezéséig.

Az alkotmányjogi panasz anyagi jogi alapja az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése [tisztesseges bírósági eljáráshoz való jog], a XXIV. cikk (1) bekezdése [tisztesseges hatósági eljáráshoz való jog] és a B) cikk (1) bekezdése.

Az alkotmányjogi panasz eljárásjogi alapja az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27. §-a, amely alapján az Alkotmánybíróság felülvizsgálja a bírói döntés Alaptörvénnyel való összhangját, és megsemmisítheti az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntést.

I. AZ ÜGY RELEVÁNS TÉNYEI

I.1. A PERBEN ELJÁRT BÍRÓI TANÁCS ÖSSZETÉTELE

1. A jelen ügy tárgyát képező Ítéletet a Fővárosi Törvényszék 35.K számú közigazgatási tanácsa, Engelthalerné [REDACTED] törvényszéki bíró hozta.
2. Engelthalerné [REDACTED] törvényszéki bíró a bírói kinevezését megelőzően főosztályvezető helyettesként dolgozott a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál, és ebben a minőségében alperesi szakértőként vett részt a Kúria Közigazgatási-Munkaügyi Kollégium Joggyakorlat-elemző Csoportjának „Az általános forgalmi adó levonhatóságával összefüggő perek gyakorlata” vizsgálatában.
3. Az Országos Bírósági Hivatal elnökének javaslatára a köztársasági elnök 2018. június 6-án kelt, 269/2018. (VI.14.) KE határozatával – [REDACTED] a 2018. június 15. napjától 2021. június 14. napjáig terjedő időtartamra bírónak nevezte ki.
4. A 407.E/2018. (VI.8.) OBHE határozat alapján [REDACTED] bíró 2018. június 15. napjával a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságra került beosztásra a 26.K tanácsához.
5. Ezt követően az 51.E/2020. (III.19.) OBHE határozat alapján 2020. április 1. napjával Engelthalerné [REDACTED] mint fővárosi közigazgatási és munkaügyi bírósági bíró áthelyezésre és beosztásra került a Fővárosi Törvényszékre, mint közigazgatási ügyben eljáró törvényszékre.

6. A 158.E/2020. (III.27.) OBHE határozat alapján pedig a beosztására tekintettel a Fővárosi Törvényszékről Engelthalerné [REDACTED] fővárosi törvényszéki bírót, 2020. április 1. napjától közigazgatási ügyekben eljáró bíróvá kijelölték.
7. A jelen, [REDACTED] Ft. pertárgyértékű kiemelt adóügyön kívül [REDACTED] bíró a nyilvánosan hozzáférhető adatbázisok alapján a kinevezését követően az elmúlt 2 évben az alábbi típusú és volumenű közigazgatási ügyekben járt el: (i) tankönyvvé nyilvánítás meghosszabbítására irányuló kérelem visszautasítása (K.31.932/2018/8); (ii) oktatási igazgatási ügyek (K.31.961/2018/14, K.31.934/2018/11); (iii) menedékjoggal kapcsolatos ügyek (K.703.305/2020/7., K.703.541/2020/17.).

I.2. AZ ÜGY JELEN ALKOTMÁNYJOGI PANASZELJÁRÁSBAN RELEVÁNS TÉNYEI

8. A panaszosnál a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kelet-budapesti Adó- és Vámigazgatóság („Elsőfokú Adóhatóság”) a 2010. III-IV. negyedévre, 2011. és 2012. évekre vonatkozóan ÁFA adónemben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést folytatott le, amelynek kezdete 2014. augusztus 12. napja volt.
9. A fenti ellenőrzést az Elsőfokú Adóhatóság a törvény által előírt 90 nap helyett 721 nap alatt folytatta le.
10. Az ellenőrzés megállapításait a 2016. augusztus 1-jén kelt, 2215694045 ikt. számú jegyzőkönyv tartalmazta.
11. A panaszos 2016. augusztus 22-én iratbetekintés iránti kérelmet terjesztett elő, amelyet az Elsőfokú Adóhatóság a 2016. szeptember 14-én kelt, 2105516672 ikt. számú végzésében elutasított, hivatkozással az Art. 12. § (1) bekezdés e) pontjára.
12. A panaszos az iratbetekintést elutasító végzés ellen 2016. október 3-án fellebbezést terjesztett elő.
13. 2016. október 6-án az Elsőfokú Adóhatóság meghozta a 2105525809 ikt. számú elsőfokú határozatot („Elsőfokú Határozat”). Az Elsőfokú Határozattal szemben a panaszos fellebbezést terjesztett elő.
14. 2016. december 12-én a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága, mint másodfokú adóhatóság – azaz a jelen ügy bírósági szakaszának alperese - az ügy érdemében meghozta a 2188014555 ikt. számú másodfokú határozatot.
15. A fenti másodfokú határozatban rögzítésre került, hogy az ellenőrzésre nyitva álló 90 napos határidő szünetelését és annak 2014. november 9. napja helyett 2016. augusztus 30-án történő leteltét az alábbi eljárási cselekmények eredményezték¹:
- 2014. szeptember 3. és 2014. október 2. közötti időszakban kezdeményezett belföldi jogsegély,

¹ Ld. 23. oldal, 3. bek.

- 2014. november 4. napján kiadott iratpótlásra felhívó végzés kiadása és az iratok 2014. december 8-án történt pótlása közötti időtartam,
- belföldi jogsegély 2014. december 16. és 2015. január 4. közötti időtartamban (az ellenőrzés szünetelésének kezdő időpontjáról az elsőfokú adóhatóság adózót 2015. január 9. napján a 3622725209 számú irattal, befejező időpontjáról a 2015. január 19-én kelt 3622734919 számú irattal értesítette),
- az [REDACTED] 370037/1697 megbízólevél számú kapcsolódó vizsgálata a 2015. február 26. és 2015. június 29. közötti időszakban (adózó értesítésére a kezdő időpontról a 2015. március 19. napján kelt 3623882008 számú irattal, a befejező időpont tekintetében a 2016. február 3. napján kelt 2211456258 számú levéllel került sor,
- a [REDACTED] 370037/1702 megbízólevél számon 2015. február 27-től 2015. június 29-ig végzett kapcsolódó vizsgálata (értesítések időpontjai: 2015. március 19-én 3623881243 iktatószámon a kezdő időpont tekintetében, 2016. február 3. napon, 2211456203 iktatószámon a befejező időpontról),
- az [REDACTED] 370037/1698 számú megbízólevéllel folytatott kapcsolódó vizsgálata 2015. március 4. és 2015. október 6. között (kezdő időpontjáról 2015. március 19. napján a 3623881199 számú levéllel, befejezéséről 2016. február 3. napján kiadmányozott 2211456302 számú irattal értesítette az elsőfokú adóhatóság adózót),
- a [REDACTED] 370037/1665 megbízólevél számú 2014. december 30. napján megkezdett kapcsolódó vizsgálata (melyről adózót az elsőfokú adóhatóság 2015. január 9. napján a 3622725308 számú levéllel értesítette), amely kapcsolódó vizsgálat befejezését megelőzően került sor adózó ellenőrzésének lezárására a kapcsolódó vizsgálat során beszerzett adatok, bizonyítékok alapján. Ez esetben a kapcsolódó vizsgálat befejező időpontjának az Art. 92. § (11) bekezdése alapján a kapcsolódó vizsgálat során beszerzett adatok, bizonyítékok rendelkezésre állásáról történt adózói értesítést kell tekinteni, melyet adózó részére az elsőfokú adóhatóság 2213774767 iktatószámon 2016. augusztus 1. napján adott postára”.

16. A fentiek mellett a másodfokú határozatban megállapításra került, hogy az Elsőfokú Határozat kiadmányozására nyitva álló határidő az alperes kalkulációja szerint 2016. október 3-án telt le, és az Elsőfokú Határozat kiadmányozására ezen határidőn túl, 2016. október 6. napján került sor.²
17. 2016. december 14-én az alperes hatályon kívül helyezte az iratbetekintést elutasító végzést. Ebből következően a panaszos 2016. augusztus 22. és 2016. december 14. között, tehát az érdemi közigazgatási határozatok meghozatalának időszakában, lényegében el volt zárva az iratok megismerésétől.
18. Az alperes a panaszos részére az iratbetekintés jogát a másodfokú határozat jogerőre emelkedését követően biztosította, amely azonban csak formális volt, hiszen az alperes a kapcsolódó vizsgálatok iratanyagát, mint adótitkot tartalmazó zárt iratot küldött meg az eljáró bíróságnak.

² Ld. 24. oldal 2-3. bek.

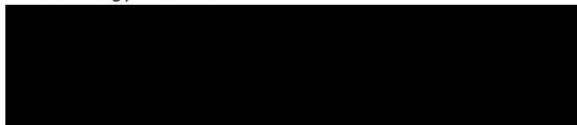

19. Az alperes 2016. december 12-i másodfokú határozata ellen a panaszos keresetet terjesztett elő a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz, amely bíróság a 2018. március 9-i, 21.K.33.692/2017/9. számú ítéletével az alperesi másodfokú határozatot – annak semmisségére hivatkozással – hatályon kívül helyezte, és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte.
20. A megismételt eljárásban az alperes az Elsőfokú Határozatot a 2018. április 27-i, 2234176165 ikt. számú határozatával helybenhagyta, amely másodfokú határozat felülvizsgálata iránt a panaszos 2018. május 29-én keresetet terjesztett elő a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz.
21. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2018. szeptember 25-én kelt, 26.K.31.967/2018/18. számú ítéletével az alperes másodfokú határozatát az Elsőfokú Határozatra is kiterjedően – hivatkozással a Kúria irányadó ítélkezési gyakorlatára - megsemmisítette és az Elsőfokú Adóhatóságot új eljárás lefolytatására utasította.
22. A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyet a Kúria a 2020. január 16-i, Kfv.I.35.696/2018/9. számú végzésével bíralt el akként, hogy a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, és az eljárt bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.
23. A Kúria a fenti végzésében megállapította, hogy a kiadmányozás hibájára alapított okból az adóhatósági határozatok semmissége az 1/2019. KMPJE jogegységi határozat meghozatala után nem alkalmazható.
24. A megismételt eljárásban a Fővárosi Törvényszék – kijavított – Ítéletében a panaszos keresetét elutasította.
25. Az Ítélettel szemben a panaszos felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúriához, amelynek befogadását a Kúria Kfv.I.35.058/2021/2. szsz.-ú végzésével megtagadta.

II. JOGI ÁLLÁSPONT

II.1. AZ ÜGYBEN ELJÁRT BÍRÓ PÁRTOSSÁGA SÉRTI A PANASZOS ALAPTÖRVÉNYBEN GARANTÁLT TISZTESSÉGES ELJÁRÁSHOZ VALÓ JOGÁT

26. A jelen alfejezetben bemutatjuk az Abtv. 29. §-ának megfelelően, hogy *(i)* egyrészt hogyan befolyásolta érdemben az Ítéletet az Alaptörvény-ellenesség és *(ii)* másrészt miért alapvető alkotmányjogi jelentőségű a jelen ügy tárgyát képező kérdés.
27. A jelen ügy tárgyát képező Ítéletben egy olyan közigazgatási határozatot kellett felülvizsgálni, amely **közigazgatási határozatot a perben eljárt bíró 2018. június 15-e előtti munkáltatója, az Elsőfokú Adóhatóság hozott és az eljárt bíró jogviszonya megszűnésétől 3 év sem telt el az Ítélet meghozataláig.**
28. A tisztességtelen eljárás egyik oka a jelen ügyben maga az eljáró bíró személye, amely szükségszerűen befolyásolta az ügyben meghozott Ítéletet.

29. Alapvető alkotmányjogi jelentőségű álláspontunk szerint továbbá az abban a kérdésben történő állásfoglalás a Tisztelt Alkotmánybíróság részéről, hogy az adott eljárási törvényben (adott esetben a közigazgatási perrendtartásról szóló törvényben) *taxatíve* felsorolt kizárási okokon túl tisztességtelennek minősül-e az eljárás olyan esetben, amikor *pro forma*, a törvény betűje szerint kizárási helyzet nem áll fenn, de pont ténylegesen, az ítékezés során, az eljárásban az Ítéletet egy olyan bíró hozta meg, aki a 2018. június 15-i kinevezését megelőzően a bírósági felülvizsgálat tárgyát közigazgatási határozatot hozó alperes alkalmazottja volt vezető beosztásban.
30. Ebben a körben megjegyzendő, hogy az elfogultsági kifogásnak a jelenlegi bírósági gyakorlatban egy teljesen szubjektív értelmezése nyert abszolút teret. Eszerint kizárólag a bíró nyilatkozata releváns abban a körben, hogy egy adott ügyben adott bíró elfogultnak tekinthető-e vagy sem. Az objektív, elvárhatósági mérce (amely a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény szövegéből is következik), tehát, hogy az a bíró elfogult, akitől adott ügy elfogulatlan megítélése *nem várható el*, teljesen figyelmen kívül került.
31. Ezért is különösen fontos, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság adjon jogvédelmet a panaszosnak a jelen ügyben és állapítsa meg, hogy tisztességtelen eljárásnak minősül (abszolút kizárási okok fennállása és elfogultsági kifogás nélkül is), ha az elsőfokú és a másodfokú bíróságok egy adott ügyben akár az ügyelosztás rendjének megfelelő kialakítása, akár más okból elmulasztják biztosítani azt, hogy lehetőség szerint egy közel 3 milliárd forint pertárgyértékű speciális és kiemelt adóügyben ne olyan bíró ítélkezzen, aki 3 évvel korábban még az alperest képviselte hasonló ügyekben.
32. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bek. értelmében „*[m]indenkinek joga van ahhoz, hogy [...] valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el*”.
33. Az Alkotmánybíróság Alaptörvény hatálybalépését követően is töretlen gyakorlata értelmében „*a tisztességes eljárás (fair trial) olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes.*”³
34. Az Alkotmánybíróság megítélése szerint a független és pártatlan bírósághoz való jog a tisztességes eljárás követelményrendszerének olyan lényeges elemei, amelyek érvényesülése nélkülözhetetlen a többi alkotmányos alapjog védelméhez. E követelmények nyújthatnak ugyanis garanciát arra, hogy a felek egyéni jogairól egy valóban semleges fórum hoz döntést.
35. Másfelől a független és pártatlan bíróság a jogállamok működésének egyik legfontosabb alapelve. A demokratikus jogállamokban ugyanis nélkülözhetetlen, hogy a bíróság döntései a kötelező erő, és a véglegesség igényével léphessenek fel. A bíróság pedig kizárólag akkor

³ Ld. 6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95.; 2/2017. (II. 10.) AB határozat, Indokolás [45]–[53]

felelhet meg ezeknek a várakozásoknak, ha eljárásait függetlenül és pártatlanul, a tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerével összhangban folytatja.⁴

36. Független és pártatlan bíráskodás hiányában az egyéni jogok érvényesítése szenved csorbát. Mindebből következik, hogy a tisztességes eljárás követelményrendszerének szerves részét alkotó függetlenség és pártatlanság a demokratikus jogállamokban feltétlen érvényesülést kívánó alkotmányos igényként jelentkezik.⁵
37. A bíróság függetlensége és pártatlansága kizárólag egymásra tekintettel nyerhet értelmezést. A bírói függetlenség alkotmányos szabályát az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdése tartalmazza, amelynek értelmében a bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélezési tevékenységükben pedig nem utasíthatók. A történeti alkotmány vívmányai közé számító bírói függetlenség a bíróság Alaptörvényben meghatározott feladatának teljesítése, illetve a bírói hatalmi ág önállóságának megőrzése érdekében működő alkotmányos garancia. A bírói hatalom pedig döntő részt az ítékezésben ölt testet.
38. Éppen ezért a **bírói függetlenség lényegi eleme, hogy az ítélező bíró döntését akár a bírói szervezeten kívülről, akár a szervezeten belülről érkező befolyástól mentesen**, kizárólag a jogszabályoknak, valamint belső meggyőződésének megfelelően **hozza meg**. Az ítékezés függetlenségét pedig személyi, státusbeli és szervezeti garanciáknak szükséges szolgálniuk.⁶
39. Ehhez képest a pártatlanság követelménye azt hivatott elősegíteni, hogy az **ítélkező bíró az ügyben résztvevő felekkel szembeni elfogultságtól vagy előítéletektől mentesen bírálja el az ügyet és hozza meg döntését**. A pártatlanság követelménye egyfelől a bíró magatartásával és hozzáállásával szembeni elvárásként jelentkezik.
40. Másfelől azonban mércét állít a jogszabályi környezettel szemben is. E mérce szerint az eljárási szabályoknak törekedniük **szükséges minden olyan helyzet elkerülésére, amely a bíró pártatlanságát illetően jogos kétségeket ébreszthet**. Ebből fakad, hogy a **konkrét ügyben a bírónak nemcsak tárgyilagosan szükséges ítéleznie, de a pártatlan ítékezés látszatának megőrzése is feladata**.⁷
41. A pártatlan bírósághoz való jog a tisztességes eljárás nevesített részjogosítványa az Alaptörvényben, amely esszenciális és egyben abszolút követelmény: szükségességi-arányossági tesztnek nem vethető alá, korlátozása nem igazolható. Korlátozása esetében a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét meg kell állapítani.
42. Az Alkotmánybíróság korábban már számos döntésében foglalkozott e joggal, gyakorlatát legutóbb a következőképpen foglalta össze: „[a] pártatlan bírósághoz való alkotmányos alapjog – az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján is – az eljárás alá vont személy iránti előítélet-mentesség és elfogultatlanság követelményét támasztja a bírósággal szemben. Ez egyrészt magával a bíróval, a bíró magatartásával, hozzáállásával szembeni elvárás,

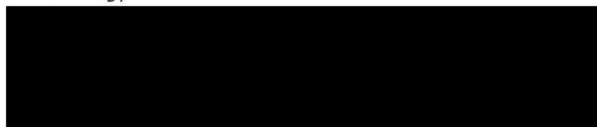
⁴ 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24]

⁵ 34/2013. (XI. 22.) AB határozat [28]

⁶ Ld. 33/2012. (VII. 17.) AB határozat, Indokolás [72]–[81]

⁷ 3015/2014. (II. 11.) AB határozat, Indoklás [26]

másrészt az eljárás szabályozásával kapcsolatos objektív követelmény: el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében (ABH 1995, 346, 347.).

A pártatlanság kérdését objektív és szubjektív nézőpontból egyaránt vizsgálni kell. A pártatlanság egyrészt azt a követelményt támasztja, hogy a bíróság tagjai személyes előítéletektől mentesek legyenek, másrészt – objektív nézőpontból vizsgálva – megvan-e a pártatlanság megfelelő látszata [vö. 67/1995. (XII. 7.) AB határozat, ABH 1995, 346.; 32/2002. (VI. 4.) AB határozat, ABH 2002, 153.; 17/2001. (VI. 1.) AB határozat, ABH 2001, 222.]⁸

43. A 14/2002. (III. 20.) AB határozat értelmében a szubjektív nézőpont az eljáró bíró személyes magatartásának, hozzáállásának a vizsgálatát jelenti, például azt, hogy volt-e az eljárás során olyan megnyilvánulása, amelyből a pártatlanságának hiányára lehet következtetni. Az objektív nézőpont pedig a bíró személyes magatartásától független körülmények értékelését jelenti, e körben azt kell vizsgálni, hogy fennáll-e jogos, indokolt, objektíve igazolható oka a pártatlanság hiányának a feltételezésére.
44. Összefoglalva: A pártatlanság követelménye azt az elvárást támasztja a bíróval szemben, hogy döntését kizárólag objektív tényekre alapítsa, és ne engedje, hogy bármely más, e tényeken kívüli körülmények az ítélkező tevékenységét befolyásolják, tehát, hogy „*a megítélendő ügy tekintetében ne rendelkezék előítéletekkel, másfelől pedig az ügyben szereplő egyik fél javára, avagy hátrányára se legyen elfogult*”.⁹ Továbbá az eljárásnak olyannak kell lennie, amely a pártatlan, elfogultságmentes ítélkezés tényét közvetíti az eljárás résztvevői és a társadalom felé.
45. Ezenkívül a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a 6. cikk 1. bekezdése szerinti pártatlansági követelménynek való megfelelést a következőkkel kell eldönteni: (i) szubjektív teszt, amely során figyelembe kell venni az adott bíró személyes meggyőződését és viselkedését, vagyis hogy a bírónak volt-e bármilyen személyes előítélete vagy elfogultsága az adott ügyben; és (ii) objektív teszt, vagyis meg kell róla bizonyosodni, hogy a bíróság, illetve egyéb szempontok mellett annak összetétele megfelelő garanciát nyújtott-e ahhoz, hogy kizárható legyen minden jogos kétely a pártatlanságát illetően.¹⁰
46. A pártatlanságot hivatott biztosítani többek között a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban „Kp.”) eljáró bíróságra vonatkozó kizárási szabályai, amely szerint „*[a] per elintézéséből ki van zárva, és abban mint bíró nem vehet részt az, akitől az ügy tárgyilagos megítélése egyéb okból nem várható.*”¹¹
47. A jelen ügyben ténykérdés, hogy **a panaszos ügyét olyan törvényszéki bíró bírálta el, aki a közelmúltbeli bírói kinevezését közvetlenül megelőzően éppen az alperes vezető beosztású alkalmazottja volt.**

⁸ Lásd 3109/2013. (V. 17.) AB végzés, Indokolás [7], 3343/2017. (XII. 20.) AB határozat, Indokolás [19]

⁹ Lásd 3080/2018. (III. 5.) AB határozat, Indokolás [21]

¹⁰ Fey kontra Ausztria, 1993. február 24., 28–30. §, A. sorozat, 255. szám; és Wettstein kontra Svájc, 33958/96. sz., 42. §, ECHR 2000-XII)

¹¹ Lásd Kp. 10. § (1) bekezdés

48. Ráadásul, nyilvánosan hozzáférhető információk alapján a jelen **ügyben eljáró bíró alperesi vezető szakértőként tagja volt a Kúria Joggyakorlat-elemző Csoportjának** „Az általános forgalmi adó levonhatóságával összefüggő perek gyakorlata” vizsgálata során. Tekintettel arra, hogy Dr. Darák Péter, a Kúria elnöke 2015. január 16. napján rendelte el 2014.El.II.JGY.1/2. szám alatt a joggyakorlat-elemző csoport felállítását és 2015. február 11-én kérte fel a csoport tevékenységében való részvételre a jelen ügy bíróját, mint az alperes adóhatóság egyik főosztályvezető helyettesét, a jelen ügy bírója már minimum 2015. február 11-től az alperes egyik vezetője volt és képviselte szakértőként az alperest a joggyakorlat-elemző csoport tevékenysége során.
49. „A joggyakorlat-elemző csoport vezetője [redacted] kúriai tanácsjegyzőt vont be, mint adminisztratív és kutatást segítő munkatársat. A felsorolásból is látható, hogy mint kinevezett vezető megpróbáltam minél szélesebb körből felállítani a joggyakorlat-elemző csoportot, ezzel is biztosítva, hogy ne csak a konkrét ítélkezési tevékenységet, hanem magát az „áfa levonás” jogintézményét vizsgáljuk. A felkért külsős szakemberek biztosíthatták, hogy nemcsak bírói szemüvegen keresztül elemezhettük a joggyakorlatot, hanem az adózói, adóhatósági, kutató/oktatói, perképviselési szemléleten keresztül is. Ugyanakkor szükséges volt, hogy ez a sokszínűség kifelé mégis egységes egészként jelenjen meg, és a munkánk ne essen szét használhatatlan részekké. Ezért különösen fontosnak tartottam, hogy az eltérő nézetek sem az üléseinken, sem a kész anyagokban ne sértsék mások személyét vagy felfogását. Utólag elmondhatom, hogy ezt a felfogást valamennyi tag maradéktalanul osztotta és betartotta”.¹²
50. A jelen ügy bírója tehát eszerint 2015-2016 között alperesi vezetőként az alperesi szemléleten keresztül elemezte és befolyásolta a bírósági joggyakorlatot, majd 2018. június 15-től kinevezett bíróként ítélkezik a joggyakorlat-elemző csoport vizsgálatának tárgyát képező ÁFA ügyekben.
51. A fentiek alapján álláspontunk szerint az eljáró 35.K. számú tanács az eljárás során, beleértve az Ítélet meghozatalát is, nem dönthetett elfogulatlanul és pártatlanul, hiszen **olyan kollégái munkáját kellett felülbírálnia, akikkel 2018. június 15-e előtt hosszú évekig az alperesi költségvetési szervén belül nap mint nap együtt dolgozott.** Ezen eljárás pedig szükségképpen sérti a panaszos független és pártatlan bírósághoz való jogát és ezzel a tisztességes eljáráshoz való jogát is.
52. Az eljáró tanácsnak olyan korábbi kollégák közigazgatási határozatáról kellett volna negatív (megváltoztató vagy megsemmisítő ítélet formájában megjelenő) véleményt mondani, akikkel egy szervezeten belül, együtt dolgozott, akikkel állandó munkakapcsolatban és személyes kapcsolatban állt. A pártatlanság elvének fontos eleme az irányadó és idézett alkotmánybírói gyakorlat értelmében, hogy nem pusztán annak kell lenni, annak is kell látszani.

¹² Lásd Dr. Hajnal Péter: Az általános forgalmi adó levonhatóságával kapcsolatos perek gyakorlata – egy joggyakorlat-elemző csoport vezetésének tapasztalatai (Tanulmánykötet a Kúria Közigazgatási Szakágában 2019-ben Ítélező Bírák Tollából)

53. Jelen ügyben nem pusztán a panaszos, hanem egy külső, objektív szemlélő számára is súlyosan megkérdőjelezhető az eljáró bíró pártatlansága. Ezen okból az Ítéletet indokoltnak tartjuk megsemmisíteni.
54. A jelen ügyben **az eljáró bíróságnak az ügyelosztási rend alakítása útján kellő számú más bírói tanács és minden egyéb eszköz rendelkezésre állt ahhoz, hogy biztosítsa, hogy ne olyan bíró tárgyalja az ügyet, aki pár évvel ezelőtt még az alperesi szervezetrendszeren belül hozta az olyan közigazgatási határozatokat, mint amelyet a jelen ügy tárgyát képező Ítélet vizsgált felül.**
55. Az ügyelosztási rend nem megfelelő kialakítása miatt az Ítéletet meghozott bíró személyéből fakadóan egy olyan helyzet állt elő, amelyben nem volt biztosítható az eljárás tisztességessége és pártatlansága.
56. A panaszos az eljárás során nem tárta még fel az eljáró bíró személyéből fakadó összefüggéseket. Az ügyelosztási rend tanulmányozása, belső bírósági ügyviteli kérdések feltárása nem a panaszos feladata egy peres eljárásban. A panaszost ez a bíróság által alkalmazott „megoldás” még az elfogultsági kifogás előterjesztésének jogától is megfosztotta.
57. Más kérdés, hogy a fent előadottak szerint az elfogultsági kifogásnak a jelenlegi bírósági gyakorlatban sajnálatos módon egy teljesen szubjektív értelmezése nyert abszolút teret. Eszerint kizárólag a bíró nyilatkozata releváns abban a körben, hogy egy adott ügyben adott bíró elfogultnak tekinthető-e vagy sem. Nyilvánvaló, hogy a jelen ügyben eljáró bíró önmagától nem jelentett volna elfogultságot.
58. A fentiek mellett megjegyezni kívánjuk, hogy az Ítélet az alperes részére adóügyekben szokatlanul és indokolatlanul magas, [REDACTED] Ft összegű perköltséget állapított meg. Álláspontunk szerint ezen tény is a fentiekben előadott, az alperes irányában tanúsított pártosságot mutatja, hiszen még a jelen üggyhöz hasonló kiemelkedő pertárgyértékű ügyekben sem állapítanak meg ilyen magas perköltséget az adóhatóság részére.
59. Szintén a tisztességtelen eljáráshoz való jog sérelme körében értékelendő, hogy a perben eljáró és az Ítéletet meghozó bíró a 2018. június 15-ét követően kinevezését követően alig 2,5 éven belül (a 2020. évi járványhelyzet miatti bírósági tárgyalási „leállás” okán ténylegesen kevesebb, mint 2 éven belül) többmilliárd forint pertárgyértékű adóügyet tárgyal. Ez a tény szintén ésszerű kételetet kell, hogy ébresszen az eljáró bíró pártossága tekintetében, t.i. ezen nem egészen 2 éves időszak alatt az azt megelőzően hosszú évek alatt az adóhatóság vezetőjeként elsajátított adóhatósági szemlélettől, protokolloktól és megszokott szakmai sztereotípiáktól független bíráskodás vele szemben egyáltalán elvárható-e.
60. Az elfogultság helyes értelmezése szerint – amelyet álláspontunk szerint a jelen eljárásban is figyelembe indokolt venni – az a bíró elfogult, akitől adott ügy elfogulatlan megítélése *nem várható el*. Az elfogultság fennállásának a megítélését tehát az elvárhatóság mércéjéhez indokolt mérni. Ugyanezen logika alapján az Alaptörvényben garantált tisztességes eljáráshoz való jog fogalmába szükségszerűen bele kellene, hogy tartozzon, hogy egy adott

ügyben eljáró bírótól *nem várható el*, hogy olyan korábbi kollégáinak a közigazgatási határozatát kelljen felülbírálnia, akikkel napi munkakapcsolatban állt, és akikkel személyes, illetve kollegiális viszonyt ápolt.

II.2. AZ 1/2019. KMPJE JOGEGYSÉGI HATÁROZAT ALKALMAZÁSA SÉRTI A PANASZOS ALAPTÖRVÉNYBEN GARANTÁLT TISZTESSÉGES ELJÁRÁSHOZ VALÓ JOGÁT

61. Az Ítéletében a Fővárosi Törvényszék az alábbi megállapítást tette:

- „A felperes az új eljárás során meghozott másodfokú határozat ellen 2018. május 29. napján keresetet nyújtott be, a bírósági felülvizsgálat során a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2018. szeptember 25. napján kelt, 26.K.31.967/2018. számú ítéletével a másodfokú adóhatóság határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően megsemmisítette és az elsőfokú adóhatóságot új eljárás lefolytatására utasította.
- A 26.K.31.967/2018. számú ítéletében a bíróság a Kúria irányadó ítélkezési gyakorlata alapján a Ket. 121. § (1) bekezdés b) pontja alapján az első- és másodfokú határozat semmisségét állapította meg.
- A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyet a Kúria 2020. január 16. napján kelt, Kfv.I.35.696/2018/9. számú végzésével elbírált akként, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 26.K.31.967/2018. számú ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.
- Végzésében a Kúria megállapította, hogy a kiadmányozás hibájára alapított okból az adóhatósági határozatok semmissége az 1/2019. KMPJE jogegységi határozat után nem alkalmazható, az új eljárás során az elsőfokú bíróságnak a határidőben előterjesztett kereseti kérelem alapján kell döntenie az alperesi határozat jogszerűségéről [kiemelés a panaszos jogi képviselőjétől].¹³

62. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 26.K.31.967/2018/18. számú ítélete, amellyel szemben az alperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, 2018. március 19. napján kelt. Ehhez képest a Kúria Kfv.I.35.696/2018/9. végzésében hivatkozott 1/2019 KMPJE jogegységi határozat, ezt követően, a 2019. évben került meghozatalra.

63. A fentiek alapján tehát abban az időpontban, amikor a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 26.K.31.967/2018/18. számú jogerős ítéletet meghozta, még nem létezett a kúriai ítéletben hivatkozott jogegységi határozat. Ezen jogerős ítélet meghozatalakor tehát a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a hatályos jogszabályoknak megfelelően és törvényesen járt el. Következésképpen, az ezen ítéletben foglalt megállapítások az első- és másodfokú határozatok semmisségéről mindenben megfeleltek a Kúriának az ítélet meghozatala időpontjában irányadó ítélkezési gyakorlatának.¹⁴

¹³ Ítélet [13] bekezdése

¹⁴ Lásd Kúria 2020. január 16. napján kelt, Kfv.I.35.696/2018/9. számú végzés [14] bekezdése

64. A felülvizsgálati eljárás a polgári perben olyan rendkívüli perorvoslat, amely a jogerős ítélettel szemben kizárólag jogszabálysértésre hivatkozással, annak alapján vehető igénybe.
65. A következőzetes alkotmánybíróági értelmezés szerint a felülvizsgálat – bár eljárásjogi értelemben jogorvoslatnak minősül, de a rendes jogorvoslat, vagyis a fellebbezés kimerítése után illet(het)i meg a feleket – nem hozható érdemi alkotmányossági összefüggésbe az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való joggal (lásd például: 3025/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [24]–[25]). A jogalkotó döntésén múlik ugyanis, hogy intézményesít-e ilyen rendkívüli jogorvoslatot vagy sem, és nagyfokú szabadsággal rendelkezik e jogorvoslat terjedelmét, feltételeit illetően is. Ugyanakkor, ha biztosít ilyen jogorvoslatot, akkor ennek az eljárási szakasznak is meg kell felelnie a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból fakadó követelményeknek. Ebből következően a felülvizsgálati eljárásnak is ki kell elégítenie az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből folyó alkotmányos elvárásokat (lásd 3027/2018. (II. 6.) AB határozat, 14. pont).
66. A jogegységi határozat sajátos helyet foglal el a jogforrási rendszerben. **A jogegységi határozat nem jogszabály, mert nem jogszabályalkotó szerv aktusa.** Az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdése mindösszesen annyit mond ki, hogy a jogegységi határozat a bíróságokra kötelező. A jogegységi határozat a Bszi. 42. § (1) bekezdése értelmében kizárólag a bíróságokra kötelező, annak a felekre kiterjedő hatálya nincsen.
67. Az Alkotmánybíróóság 3164/2019. (VII.10.) számú AB határozata ezt megerősítve állapította meg, hogy „la jogegységi határozat nem jogszabály, annak célja nem egy normatív szabályozás megalkotása, hanem az, hogy a hatályban lévő jogszabályoknak a bíróságokra nézve kötelező jellegű értelmezésével elősegítse az egységes jogalkalmazási gyakorlat kialakulását”.
68. A panaszos ismeri a Tisztelt Alkotmánybíróáságnak a jogegységi határozatokkal kapcsolatos gyakorlatát (lásd 3164/2019. (VII.10.) AB határozat, 2/2016. (II. 8.) AB határozat). A panaszos a fenti II.1. alfejezetben részletezett okokból a tisztességes eljáráshoz való joga sérelmének tartja a következő eljárást:
- A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 26.K.31.967/2018/18. számú ítéletével hozott egy, a hatályos jogszabályoknak minden tekintetben megfelelő, jogerős ítéletet;
  - az Ítélet ellen jogszabálysértés fennállása nélkül került benyújtásra az alperes felülvizsgálati kérelme;
  - a felülvizsgálati eljárás időtartama alatt, a felülvizsgálati eljárástól teljesen függetlenül a Kúria lefolytatott egy jogegységi eljárást és közzétételre került egy jogegységi határozat;
  - ezen jogegységi határozatnak a panaszosra kiterjedő hatálya nincsen;

- ettől függetlenül a jogegységi határozat már a felülvizsgálati határidő lejártát követően, a felülvizsgálati eljárás időtartama alatt keletkezett egy, az eljáró kúriai tanácsra kötelező jogértelmezést;
- és ezen, bármiféle jogszabálysértés fennállása nélkül indult felülvizsgálati eljárásban a felülvizsgálati eljárás időtartama alatt keletkezett jogegységi határozat jogértelmezése utólagosan indokot keletkezett a Kúria eljáró tanácsa számára a jogszabályoknak minden tekintetben megfelelt és jogerős bírósági ítélet hatályon kívül helyezésére.

69. **A panaszos tehát ebben a körben nem az 1/2019 KMPJE visszamenőleges alkalmazását sérelmezi a jelenleg irányadó alkotmánybírósági gyakorlatra figyelemmel,** és nem is a jogbiztonság sérelmét állítja. A panaszos az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében garantált tisztességes eljáráshoz való joga sérelmét a jelen ügyben azért látja megállapíthatónak, mert a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 26.K.31.967/2018/18. számú ítélete tekintetében jogszabálysértés nem állt fenn, az ítélet hatályon kívül helyezésére kizárólag egy, a felülvizsgálati kérelem benyújtását és a felülvizsgálati kérelem benyújtására nyitva álló határidő elteltét követően az eljárástól teljesen függetlenül keletkezett esemény, egy jogegységi határozat közzététele adott okot és alapot az eljáró kúriai tanácsnak az ítélet hatályon kívül helyezésére.
70. Mindez azért különösen visszás, mert **a Kúria eljáró tanácsa ezen, utólag közzétett jogegységi határozat felhasználásával lényegében a meghozatalakor és a jogerőre emelkedésekor, továbbá a felülvizsgálati kérelem benyújtásakor és a felülvizsgálati kérelem benyújtására nyitva álló határidő leteltekor egyaránt semmiféle jogszabálysértésben nem szenvedő ítélet jogerejét bontotta fel, úgy, hogy erre nem volt jogszabályi alapja és felhatalmazása.**
71. A felülvizsgálati kérelmet ugyanis kizárólag jogszabálysértés esetén lehet megalapozottnak minősíteni. A későbbi jogegységi határozattal ellentétes tartalmú ítélet fogalmilag nem lehet jogszabálysértő, mivel a jogegységi határozat az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint sem jogszabály.
72. A Kúria Kfv.I.35.696/2018/9. számú végzése is kifejezetten rögzíti, hogy „[a] Pp.-nek a Kp. 6.§-a folytán alkalmazandó 422.§ és 423.§-ai szerint a Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát. A felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős ítélet meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt”.¹⁵
73. A fentiek alapján a Kúria az ítélet jogszabálysértő voltát csak a meghatározott korlátok között vizsgálhatta volna a felülvizsgálati kérelem a jogerős ítélet meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján. Ezen törvényi előírás pedig nem csak a peres felek jogainak és kötelezettséginek ad szigorú keretet, hanem a bíróságoknak is egyértelmű korlátot kell, hogy szabjon. Amennyiben a fél a felülvizsgálati eljárásban a

¹⁵ Kúria Kfv.I.35.696/2018/9. számú végzése [8] bekezdés.

jogerős ítélet meghozatalakor rendelkezésre álló iratokon és bizonyítékokon túlmenő iratokra, bizonyítékokra nem hivatkozhat, akkor a másik oldalon – a tisztességes eljáráshoz való jog biztosítása okán – a bíróságoknak sem lehet lehetőségük egy időközbeni jogegységi határozatnak a jogerős ítélet meghozatalának időpontjához képest utólagos hivatkozására.

74. Ennek ellenére a Kúria mégis úgy helyezte hatályon kívül az ítéletet, hogy az a meghozatalakor és a jogerőre emelkedésekor, továbbá a felülvizsgálati kérelem benyújtásakor és a felülvizsgálati kérelem benyújtására nyitva álló határidő leteltekor egyaránt semmiféle jogszabálysértésben nem szenvedett. A Kúria ilyen módon történő eljárása pedig a panaszossal szemben tisztességtelennek minősül.

II.3. A PANASZOS IRATBETEKINTÉSHEZ ÉS FEGYVEREGYENLŐSÉGHEZ VALÓ JOGÁNAK SÉRELME, MINT AZ ALAPTÖRVÉNYBEN GARANTÁLT TISZTESSÉGES ELJÁRÁSHOZ VALÓ JOG SÉRELME

75. Az Ítélet értelmében „[a] felperes iratbetekintési jogának sérelmével kapcsolatban megállapította a bíróság, hogy nem helytálló a felperes arra vonatkozó kifogása, mely szerint az adóhatóság a vizsgálatot lezáró jegyzőkönyvhöz, az első- és másodfokú határozatokhoz nem csatolta azon bizonyítékait, melyek alátámasztják a megállapított tényállást, valamint az a felperesi kifogás sem alapos, mely szerint az alperes a hatósági eljárás során elzárta a felperest a kapcsolódó vizsgálatok során tett megállapítások, illetve az ügy szempontjából kiemelt jelentőséggel bíró okirati bizonyítékok megismerésétől.

Az ellenőrzési jegyzőkönyv ugyanis a vizsgálati megállapítások alapjául szolgáló tényeket, bizonyítékokat - a kapcsolódó vizsgálatokat is ideértve – részletesen ismertette, és a bizonyítékokat, nyilatkozatokat a jegyzőkönyv mellékleteként csatolta.

A fentiek mellett az alperes a kapcsolódó vizsgálatok iratanyagának megismerésére vonatkozó adózói iratbetekintési kérelmet elutasító 2105516672 iktatószámú elsőfokú végzés ellen 2016. október 5. napján beérkezett fellebbezése elbírálásának eredményeként az elsőfokú végzést megváltoztatta, és a felperes részére a kapcsolódó vizsgálatok felperest érintő része tekintetében iratbetekintési jogot biztosított.”¹⁶

76. Ebben a vonatkozásban a Fővárosi Törvényszék az Ítéletében kifejtette azt is, hogy „[e]mellett a felperes kereseti kérelemben foglalt azon indítványának, hogy a perben váljon számára lehetővé a kapcsolódó vizsgálatok összes iratába való betekintés, a bíróság az 1/2013. KMJE határozatban foglaltaknak megfelelően helyt adott, a közigazgatási peres eljárás során az adóhatóságtól bekérte az összes kapcsolódó vizsgálat iratanyagát, melybe a felperes részére a betekintést – titoktartási nyilatkozat megtétele mellett – engedélyezte. A felperes azonban ezt követően sem jelölt meg a keresetlevelében hivatkozottakat meghaladó jogsérelmet az iratok megismerése körében.”¹⁷

¹⁶ Ítélet [51]–[52] bekezdés.

¹⁷ Ítélet [60] bekezdés.

77. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog szerves részét képezi az iratok, ill. a bizonyítékok megismeréséhez, valamint a fegyverek egyenlőségéhez való jog.
78. A 3311/2018. (X.16.) AB határozat értelmében
- „[26] 1. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés első mondata értelmében „mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A tisztességes hatósági eljáráshoz való jog magában foglalja mindenkinek a jogát arra, hogy az őt hátrányosan érintő egyedi intézkedések meghozatala előtt meghallgassák, az iratokat megismerje és az igazgatási szervek a döntéseiket indokolják. Az elvek összefüggésben állnak a jó közigazgatás fogalmával, valamint a közigazgatási eljárásjog közös európai elveivel. Elvként érvényesül a pártatlan, részrehajlás nélküli ügyintézés, a jogegyenlőség, a diszkrimináció tilalma, valamint a tisztességes ügyintézés követelménye. A tisztességes hatósági eljárás alapvető követelménye, hogy a közigazgatási hatóság az eljárása során köteles megtartani és másokkal is megtartatni a jogszabályi rendelkezéseket. A tisztességes hatósági eljárás azonban nem pusztán a jogszabályok megtartásával azonos, bár az mindenképpen szükséges feltétele annak”.
  - „[33] [...] A bizonyítékok megismeréséhez való jog szintén a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog szerves részét képezi, mert az ügyfél a bizonyítékok megismerését követően tudja kialakítani a hivatalból indított, felelősséget megállapító hatósági eljárásokban a védekezését. A nyilatkozattételhez és a védekezéshez való jog érvényesülése feltételezi, hogy az ügyfél megismerhesse a hatóság bizonyítási eljárását, az annak keretében beszerzett bizonyítékokat, amelyekre a hatóság az ügyfelet érintő döntéseit alapozza (3223/2018. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [36] pont). A bizonyítékok megismertetése az ügyféllel – az eljárásról való értesítés elmaradása esetén – orvosolhatná az abból eredő hátrányokat, azonban annak elmaradása tovább fokozza az ügyféli jogok sérelmét. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az eljárás megindulásáról való értesítés joga, valamint a bizonyítékok megismerésének joga a nyilatkozattételhez és a védekezéshez való jogon keresztül a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog értelmezési tartományához szükségképpen hozzátartozik”.
  - „[34] [...] Az eljárás megindításáról való döntés, valamint a bizonyítékok ügyféllel való ismertetésének elmaradása olyan eljárási szabálysértések, amelyek kihatnak az ügy érdemére. A tisztességes eljáráshoz való jog alapján az egyes eljárási garanciák olyan értéket jelentenek, amelyek megszegése vagy be nem tartása kihat az ügy érdemére, az ügy kimenetelétől függetlenül. A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme úgy is bekövetkezhet, hogy nem áll fenn oksági kapcsolat a lényeges eljárási szabálysértés és az ügy konkrét kimenetele között, azonban az ügyféli jogok érvényesíthetősége olyan sérelmet szenved, amely az eljárás egészét és körülményeit figyelembe véve eléri az alaptörvény-ellenesség szintjét. A konkrét esetben az eljárás megindításáról való értesítés, valamint a bizonyítékok ismertetésének elmaradása olyan eljárási szabálysértésnek minősülnek, amelyek érdemben kihatnak – az eljárás kimenetelétől függetlenül – az alapvető ügyféli jogok (pl. az indítványozási,

észrevételezési, valamint a jogorvoslati jog) gyakorolhatóságára, ezáltal sérül a tisztességes eljáráshoz való jog”.

- „[36] [...] Az elsőfokú eljárásban az ügyfelet megillető jogok és az ezek megsértése miatt igénybe vehető jogorvoslati jog nem azonos jogosultságok. Az ügyfelek bevonása nélkül lefolytatott elsőfokú eljárást ugyanis önmagában nem az teszi jogszerűvé és tisztességesé, hogy az ügyfél előterjesztett fellebbezést és annak alapján sor került a másodfokú eljárás lefolytatására. A másodfokú eljárás adott esetben – a teljes felülbírálati jogkörből adódóan is – korrigálhatja az elsőfokú eljárás hibáit, tévedéseit, azonban ez nem minden hiba esetén tehető meg. A konkrét esetben a másodfokú eljárásban fogalmilag kizárt az értesítés elmaradásának korrigálása. A bizonyítékok ismertetésének elmaradása utólag korrigálható abban a tekintetben, hogy utólag is van lehetőség azok megismertetésére az ügyféllel, azonban azok a kapcsolódó ügyféli jogosultságok (az indítványozási, észrevételezési jog), nem pótolhatóak a másodfokú eljárásban. A bizonyítással kapcsolatos indítványozási és észrevételezési jog éppen azt teszi lehetővé, hogy már az elsőfokú eljárásban ütköztetni lehessen az álláspontokat. Ha ez a bizonyítékok ügyféllel való megismertetésének elmaradása miatt nem történik meg az elsőfokú eljárásban, a másodfokú eljárásban ugyan van rá lehetőség a teljes felülbírálat okán, azonban a másodfokú döntés ellen már nem lehet jogorvoslatot előterjeszteni, így a bizonyítással kapcsolatos érvelés sem kifogásolható. Az elsőfokú döntés elleni jogorvoslat pedig az alapvető eljárási jogok korlátozása miatt fogalmilag nem lehet teljes körű. Az ügyféli jogok csorbulása emellett a jogorvoslatok számának növekedésével is jár, amely a tisztességes eljáráshoz való jog immanens részét képező észszerű időn belül történő elbírálás követelménye ellen hat [kiemelés a panaszos jogi képviselőjétől]”.

79. Ebben a körben továbbá az Alkotmánybíróság **3223/2018. (VII. 2.) AB határozata** elvi érveléssel rögzítette a következőket:

- „[36] 2. Az iratbetekintés ahhoz a követelményhez igazodik, hogy az ügyfél jogait gyakorolni, kötelezettségeit teljesíteni tudja. A vizsgálati típusú eljárásokban e jog biztosítja, hogy a hatóság jogi álláspontjával szemben az ügyfél szükség szerint ki tudja alakítani a nyilatkozatait, észrevételeit, indítványait tartalmát, a hivatalból indított, felelősséget megállapító hatósági eljárásokban pedig védekezését. Ennek megfelelően a tisztességes hatósági eljáráshoz való jognak szerves részét képezi a nyilatkozattételhez és – olyan szakigazgatási eljárásokban, amelyek retrospektív szemléletű ellenőrzést folytatnak le és bírság kiszabásához is vezethetnek – a védekezéshez való jog. E nyilatkozattételhez és védekezéshez való jog érvényesülése feltételezi, hogy az ügyfél (adózó) megismerhesse a hatóság bizonyítási eljárását, az annak keretében beszerzett okirati és egyéb bizonyítékokat, amelyekre a hatóság az ügyfelet érintő döntéseit alapozza”.
- „[37] A megismerés hiánya az adott esetben akár ki is zárhatja, hogy az ügyfél már az eljárás folyamán észrevételt teheszen a tényállás feltáratlanságára, avagy a későbbiekben a hatósági határozat iratellenességére. Márpedig az Alaptörvény emberképével nem áll összhangban az a hatósági működés, amelyben az ügyfél a hatóság közérdekvédelmének „elszenvedője”, avagy amelyben a szubjektív jogvédelem

méltatlanul háttérbe szorul. Következésképpen az iratbetekintés törvényben biztosított jogának a sérelme annyiban jelenti a tisztességes hatósági eljáráshoz való alapjog korlátozását, amennyiben az ügyfél (adózó) nyilatkozattételhez és védekezéshez való jogát csorbitja. Az iratbetekintés a közigazgatási szerv jogszerű működésének egyik törvényi garanciája és emellett az ügyfelek hatósági eljárásban való hatékony részvételének lehetőségét alapozza meg. Emiatt a nyilatkozattételhez és védekezéshez való jogon keresztül a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog értelmezési tartományához is szükségképpen hozzátartozik”.

- *„[62] Az adózó joga akkor szenvedne csorbát, ha – az Art. 100. § (4) bekezdésének a megsértésével – az adóhatóság nem ismertetné részletesen a kapcsolódó vizsgálat során feltárt és felhasznált adatoknak, bizonyítékoknak adózót érintő részét. A jogállami működés keretei között a jogbiztonság alkotmányos elve nem építhető arra a vélelemre, hogy a hatóságok jogsértéssel hozzák meg döntéseiket. Ugyanakkor nem zárható ki jogállami működés keretei között sem, hogy egyes ügyekben a hatóságok jogszerűtlenül járnak el. Ezért alkotmányos követelmény és alapjog, hogy a jogsérelem jogorvoslati úton orvosolható legyen”.*
- *„[75] Az adótitok közigazgatási perben való megismerhetőségével kapcsolatos bírói gyakorlatot a Kúria 1/2013. számú KMJE határozata egységesítette. Eszerint a közigazgatási perekben a felek részére a bíróság által felülvizsgált határozatokban felhasznált adótitok teljes körű megismerését biztosítani kell. Amennyiben ezt nem teszik lehetővé, úgy a meg nem ismerhető adótitok bizonyítékként nem használható fel”.*
- *[76] A KMJE indokolása szerint a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog megköveteli a felek részére biztosítandó esélyegyenlőséget, azaz – az indokolás [25]–[29] bekezdéseiben ismertetett alkotmánybírói értelmezéssel összhangban – a fegyverek egyenlőségét az adóperben. A KMJE indokolása úgy folytatódik, hogy a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatára irányuló per nem dönthető el érdemben olyan bizonyítékok alapján, amelyekről a bíróság nem tud számot adni, melyeket a peres eljárás során a felek valamelyike, vagy akár egyike sem tekinthetett, vagy tekinthetett volna meg.*

80. Az Alkotmánybíróság kialakult gyakorlata alapján az iratok és a bizonyítékok megismeréséhez való jog azért a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog immanens részre, mivel az ügyfél ezen jogai gyakorlását követően jut abba a helyzetbe, hogy a hivatalból indított, felelősséget megállapító hatósági eljárásokban, hogy a védekezését kialakíthassa.
81. Amennyiben ezen ügyféli jogok, ill. eljárási garanciák csorbát szenvednek, az olyan eljárási szabálysértésnek minősül, amely kihathat, ill. kihat az ügy érdemére függetlenül annak kimenetelétől.
82. Ahogyan azt a tényállásban előadtuk, **a panaszos iratbetekintés iránti kérelmét az Elsőfokú Adóhatóság - az alperes által is elismerten - alaptalanul és jogszabálysértő módon tagadta meg.** Ennek megállapítására azonban csak az Elsőfokú Adóhatóság

Elsőfokú Határozatát és az alperes másodfokú határozatának meghozatalát követően került sor.

83. **A panaszost tehát a jelen ügyben az Elsőfokú Adóhatóság és az alperes is megfosztotta egy, a közigazgatási eljárás törvényességének egyik legfőbb garanciáját biztosító alapvető jogától, azaz attól, hogy a közigazgatási határozat alapját képező iratokat, ill. bizonyítékokat megismerhesse.**
84. Azáltal pedig, hogy a panaszos a közigazgatási határozat alapját képező dokumentációt nem ismerhette meg az Elsőfokú Határozat meghozatala, ill. az elleni fellebbezés benyújtására nyitva álló határidőben, a panaszos kénytelen volt ezen bizonyítékok ismerete nélkül megtenni az észrevételeit és a fellebbezését. Ezen okból az Elsőfokú Határozat elleni jogorvoslat a panaszos alapvető eljárási jogainak korlátozása miatt fogalmilag nem lehetett teljes körű, ebből következően **a panaszosnak súlyosan sérült a védekezéshez való joga**, amely szintén a tisztességes eljáráshoz való jog elválaszthatatlan részét képezi.
85. Az alperes másodfokú határozatának jogerőre emelkedését követően a panaszos részére biztosított iratbetekintés is csak formális volt, annak alkalmával a panaszos ismét nem a teljes, általa kért iratanyagot, hanem azokból csak bizonyos iratokat ismerhetett meg.
86. Az alperes másodfokú határozatának bírósági felülvizsgálata során a panaszos indítványozta, hogy az alperes által nevesített adózók bevallásait az alperes tegye megismerhetővé, mivel az alperes az adóhiány tényét, a határozatban foglalt tényállást ezen okiratokra alapozta.
87. **A panaszos a keresetlevelében indítványozta a hatósági eljárás során az ügyben keletkezett és a határozat alapjául szolgáló, az Art. 98. § (1) h) pontja körén kívül eső adóhatósági vizsgálatok iratanyagába történő betekintést**, mivel a panaszos azokat részletesen nem ismerhette meg. Az Ítélet megállapításával ellentétben ezen vizsgálatok eredményét a közigazgatási határozat csak összefoglalóan ismertette, az alperes ezen iratokat nem tett sem a hatósági, sem pedig a közigazgatási per iratanyagává.
88. **Az Ítéletében ezen iratok kapcsán úgy tett megállapítást a Fővárosi Törvényszék, hogy ezen vizsgálatok iratanyagát részletesen nem ismerte, valamint nem is kívánta megismerni, és a panaszos alapvető jogának csorbításával a panaszost is érdemi indok nélkül elzárta ezen iratok részletes megismerésétől** azzal, hogy a panaszos indítványa ellenére nem kötelezte az alperest a perben ezen okiratok bemutatására.
89. Tette ezt a Fővárosi Törvényszék annak ellenére, hogy a kiforrott bírósági gyakorlat értelmében – amelyre a fent idézett AB határozatában az Alkotmánybíróság is hivatkozik – *„a közigazgatási perekben a felek részére a bíróság által felülvizsgált határozatokban felhasznált adóitok teljes körű megismerését biztosítani kell. Amennyiben ezt nem teszik lehetővé, úgy a meg nem ismerhető adóitok bizonyítékként nem használható fel.”*
90. A fentiek alapján tehát az Ítéletében a Fővárosi Törvényszék megfosztotta a panaszost attól, hogy az Elsőfokú, ill. a másodfokú határozatok alapjául szolgáló iratokat megismerhesse, amelyből következően csorbult a panaszos bizonyítékok megismeréséhez, a védekezéshez, a

fegyverek egyenlőségéhez való joga, így végső soron pedig a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

91. Ebben a körben hivatkozunk továbbá a 5/2016. (IX.26.) KMK véleményre, amely szerint „[...] az Áfa tv. 120.§ a) pontjával összefüggésben a bizonyítási teher az adóhatóságra hárul, neki kell bizonyítani az objektív körülmények fennállását, hogy az adózó az adólevonási jogra család módon vagy visszaélésszerűen hivatkozott. Ha az adóhatóság bizonyítékokkal alátámasztottan állapítja meg a számlák tartalmi hiteltelenségét, akkor az adózónak kell az ettől eltérő tényállás megállapíthatóságára alkalmas bizonyítást felajánlania”.
92. A KMK véleményben foglaltaknak megfelelően a jelen ügyben az alperes által (tévesen) megállapított tényállással szemben a panaszosnak kellett volna az eltérő tényállás megállapíthatóságára alkalmas bizonyítást felajánlania, a bizonyítási teher tehát a közigazgatási szakban elsősorban a panaszost terhelte.
93. **A panaszos azonban ezen, a jelen többmilliárd forint pertárgyértékű adóügyében kiemelt fontossággal bíró bizonyítási kötelezettségének csak úgy tudott volna eleget tenni, ha az eljárásban minden irat a panaszos rendelkezésére áll és folyamatosan hozzáférhető.** Azáltal, hogy a panaszost az ügyben keletkezett valamennyi irat, ill. bizonyíték megismerésének lehetőségétől megfosztotta első körben az Elsőfokú Adóhatóság, majd az alperes és végül a Fővárosi Törvényszék, a panaszos olyan helyzetbe került, hogy a védekezését az alapvető eljárási garanciák érvényesülése hiányában nem tudta kialakítani és a Fővárosi Törvényszék az ebből eredő bizonyítatlanság következményét a panaszos terhére rőtta, amely szintén a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelmét vonja szükségszerűen maga után.

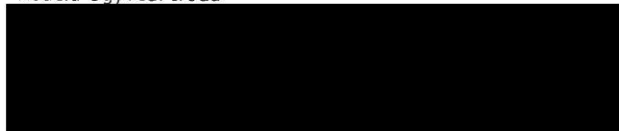
II.4. AZ ADÓBÍRSÁG KISZABÁSA AZ ALAPTÖRVÉNY XXIV. CIKK (1) BEKEZDÉSÉBE ÜTKÖZIK

94. A jelen ügyben a Fővárosi Törvényszék az Ítéletével helybenhagyta az alperes azon másodfokú határozatát, amelyben kifejezetten rögzítésre kerül, hogy az Elsőfokú Adóhatóság az Elsőfokú Határozatot a kiadmányozására nyitva álló törvényi határidőn túl, 2016. október 6. napján hozta meg.
95. Ebben a körben az Alkotmánybíróság **25/2020. (XII. 2.) AB határozata** rögzíti, hogy „[...] az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből és XXIV. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy az adóhatóság az adóbírság kiszabásakor hivatalból mérlegelje a határozathozatal időtartamát. Ha azt állapítja meg, hogy elsőfokú határozatát a törvényi határidőt túllépve, észszerőtlenül hosszú időt követően hozta meg, az adózónak okozott sérelemmel arányos mértékben mérsékelni köteles az adóbírság mértékét, vagy különösen indokolt esetben mellőzheti annak kiszabását, és e mérlegelésről számot kell adnia döntése indokolásában”.
96. A jelen ügyben ezen alkotmányos követelményt a Fővárosi Törvényszék Ítélete teljesen negligálta. Az Ítélet az indokolásában a cca. [REDACTED] Ft kiszabott adóbírságra vonatkozóan a törvényi határidő jelentős túllépésének tényét egyáltalán nem mérlegelte, mérlegelése körében az Ítélet semmilyen megállapítást nem tartalmaz.

97. A fenti 8-13. bekezdésekben foglaltak szerint a jelen ügyben a 2014. augusztus 12-én indult adóhatósági eljárásban 2 évvel később, 2016. évben került sor az Elsőfokú Határozat meghozatalára. Ezt a cca. 700 napos késedelmet az alperes különböző kapcsolódó vizsgálatok lefolytatásával magyarázta.
98. Ezen kapcsolódó vizsgálatok lefolytatásának, illetve a vizsgálatok lefolytatása valós időtartamának ténye sem az Elsőfokú Határozatból, sem az alperesi határozatból, sem pedig az Ítélet indokolásából nem megállapíthatók.
99. Az Alkotmánybíróság **3223/2018. (VII. 2.) AB határozata** értelmében „[a] jogállami működés keretei között a jogbiztonság alkotmányos elve nem építhető arra a vélelemre, hogy a hatóságok jogsértéssel hozzák meg döntéseiket. Ugyanakkor nem zárható ki jogállami működés keretei között sem, hogy egyes ügyekben a hatóságok jogszerűtlenül járnak el”. A jelen ügyben ez azt jelenti, hogy a másodfokú alperesi határozatban nem elégséges egyszerűen felsorolni azokat a kapcsolódó vizsgálatokat, amelyek állítólag az ügyintézési határidőbe nem számítottak bele.
100. Az Ítéletnek az indokolásában számot kellett volna adnia arról, hogy miért fogadta el az alperes azon állítását, hogy a felsorolt kapcsolódó vizsgálatokat valóban lefolytatta és valóban az ott állított időtartam alatt folytatta le. Az Ítélet az ügyintézési határidők túllépését, a túllépés mértékét az adóbírság kiszabása körében egyáltalán nem értékelte és ezen mulasztása a 25/2020. (XII.2.) AB határozatban foglalt alkotmányos követelmény sérelmét, egyúttal a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét valósította meg.
101. Rögzíteni kívánjuk, hogy az ügyintézési határidő túllépés még abban az esetben is Alaptörvény-ellenesnek minősülne, amennyiben annak mértéke a fenti 16. bekezdésben foglalt mértékben lenne megállapítható.
102. Ebben a körben hivatkozunk dr. Juhász Imre alkotmánybírónak a 25/2020. (XII.2.) AB határozatban kifejtett különvéleményére, amelynek értelmében:
  - „[100] A többségi határozat indokolása nagyon fontos, a törvényi rendelkezések primátusát, ezen keresztül a jogállam elveinek és garanciáinak tiszteletben tartását hangsúlyozó tételeket tartalmaz, amelyekkel természetesen egyetértek. Ugyanakkor úgy ítélem meg, hogy a többségi határozatban a konkrét ügyre – ezen elvekből – levont következtetések, különösen az alkotmányos követelmény elfogadása nem szolgálja a jogállam elveinek és garanciáinak tiszteletben tartását.
  - [101] A tárgyi alkotmányos követelmény – álláspontom szerint – sajnos nem azt az üzenetet hordozza, hogy nem lehet a törvényi határidőt jelentősen átlépni, hanem azt, hogy nem jár (alkotmányjogi) jogkövetkezésmennyel a törvényi határidő túllépése. Ez azonban nem felel meg a tisztességes hatósági eljárás követelményének. E téves értelmezés elvezethet oda, hogy a többségi határozat okán a bírósági eljárásokkal összefüggésben sem lehet alkotmányjogi jogkövetkezésménye az eljárás észszerűtlenül hosszú idő alatt történő lefolytatásának. Véleményem szerint ennek káosz és a jogrend

fellazulása lesz az eredménye, annak ellenére, hogy nyilván nem ez a cél vezérelte a többséget a határozat elfogadásakor.

- *[107] Fentiek alapján a jogállamiság követelményének az a megközelítés felel meg, hogy a jogszabályok – így az időtartamra, pl. a határidőkre vonatkozó szabályok is – mindenkire nézve (a természetes személyekre, a gazdasági, civil stb. szektorokban működő jogi személyekre, a közigazgatási szervekre és a bíróságokra is) kötelezőek.*
- *[109] Arra is rá kell mutatni, hogy a közigazgatási és bírósági döntések alanyai tekintetében ugyanakkor éppen a határozat rendelkező részének 1. pontjával ellentétes mozgás rajzolódik ki számos jogalkalmazási területen, a jogszabályi rendelkezések alapján. Ez a tendencia megfigyelhető a döntéshozó oldalán is. Még a polgári nemperes eljárások esetében is találhatóak erre példák: egyszerűsített eljárás esetén mind bizonyos cég típusok, mind egyes egyszerűbb működésű civil szervezetek a bíróság rendelkezésére álló rövid határidő eltelte után, a kért adatokkal automatikusan bejegyezésre kerülnek. Továbbá, ha a közjegyző a 3 munkanapos kibocsátási határidőt elmulasztja, a határidő utolsó napját követő munkanapon a MOKK rendszere útján a közjegyző nevében a fizetési meghagyás automatikusan kibocsátásra kerül.*
- *[110] Meggyőződésem szerint e mérleg elbillentésének támogatása már önmagában is ellentétes lenne a jogállamiság eszméjével és az Alaptörvényben foglalt egyes rendelkezésekkel. Az Alkotmánybíróság feladata, hogy a jogállamiság védelme érdekében határozatain keresztül a közigazgatási szerveket is a határidők fentiek szerinti tiszteletére hívja fel. Különösen igaz ez az olyan törvényi határidők esetén, amelyek hivatalból indult eljárások esetén alkalmazandóak [kiemelés a panaszos jogi képviselőjétől].”*

103. A fenti körben hivatkozunk továbbá dr. Salamon László alkotmánybíró ugyanezen AB döntésben kifejtett különvéleményére is, amely szerint:

- *„[116] Túlmenően az előbbieken a többségi határozat nincs tekintettel arra sem, hogy a törvény bizonyos esetekben [lásd régi Art. 171. § (1)–(2) bekezdések] – ráadásul az adózó magatartásának minősítése tekintetében éppen magának az adóhatóságnak a megelőző ellenőrzési eljárásban tett megállapításaira tekintettel – kizárja az adóbírság méltányosságból történő mérséklésének vagy elengedésének lehetőségét. Ezek a kogens törvényi előírások függetlenek attól, hogy az adóhatóság különben túllépte-e az eljárási határidőt, és ha igen, mennyivel. Az Alkotmánybíróságnak ezért olyan – akár összetett – követelményrendszert kellett volna előírnia a jogalkalmazás számára, amely az adózó személyétől és magatartásától függetlenül mindenki számára biztosítja a hatóság késedelmének azonos megítélését és a késedelem következményeinek azonos érvényesülését. Ebből adódóan nyilvánvalóan és különösen nem értek egyet az alkotmányos követelmény azon a szóhasználatával, amely az adóbírság mellőzésének (kivételes) lehetőségére utal; nézetem szerint az alkotmányosság szintjére felérő mértékű határidőértés esetén ez az adóhatóságnak nem pusztán lehetősége kellene legyen, hanem ilyen esetben indokolt, hogy az adóbírság ne legyen kiszabható. Egy ilyen tartalmú alkotmányos követelmény egyben*

annak előmozdítására is alkalmas lett volna, hogy az adóhatóság a legteljesebb mértékben az eljárási határidők megtartására törekedjen, az adóbírság jogkövetkezményének megállapíthatósága érdekében az eljárási határidő tiszteletben tartásában maximálisan érdekelt legyen. Az a megközelítés, amely lehetővé teszi, hogy egy hatóság – akár az ügy bonyolultságára, vagy éppen az ügyfél magatartására hivatkozva – a saját késedelmét a törvényi határidő megsértésének ténye ellenére „menthetővé”, döntését észszerű időben meghozottá nyilváníthassa, véleményem szerint ez ellen, valamint az Alaptörvény érintett rendelkezéseinek érvényesülése ellen hat.

- [117] 2. Azzal ugyan egyetértek, hogy a vizsgált fogalmak egymásnak nem szinonimái, mégis szükségesnek tartottam volna a „törvényi határidő” és „az észszerű határidőn” belüli döntéshez való jog kevésbé éles elhatárolását. Ez, a többségi határozatban foglalt értelemben ugyanis inkább már-már szembeállításként értelmezhető. Ezt nem csak azért nem tartom megengedhetőnek, mert a szembeállítás egyben a konkrét törvényi határidőnek (de akár általában az eljárási határidőknek) az észszerűség követelményének való megfelelése megkérdőjelezéséhez is elvezethet; jöllehet a törvényi határidők vélelmezetten eleve nem tekinthetők észszerűtlennek. (Ilyen irányú felvetés egyébként sem az indítványozó, sem pedig a jelen ügyben megkeresett jogalkotó, de még az adóhatóság részéről sem merült fel.) Ennél is fontosabb szempont azonban ezzel a megközelítéssel szemben, hogy a hatóság számára túlságosan megengedő, éles elhatárolás – valamint a többségi határozat által ahhoz kapcsolt, a hatóság számára biztosított széles mérlegelési jog – a gyakorlatban természetesen és bizonyosan a törvényi határidő(k) relativizálódását fogja eredményezni. Ez a jogbiztonság szempontjából legalább annyira elfogadhatatlan következmény, mint a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog szempontjából. Az alkotmányos követelmény ebben a formában ugyanis a későbbiekben akár az adóhatóság számára arra adott „felhatalmazásként” is értelmezhető lehet, hogy a jogalkotó által egyébként elégségesnek tartott törvényi határidőt az utólagos adómegállapítási eljárás során szabadon felülmérlegelje; illetve még azt is szabadon határozza meg, hogy annak túllépéséhez milyen mértékű következmény társuljon, vagy társuljon-e egyáltalán [kiemelés a panaszos jogi képviselőjétől]”.

104. A fenti hivatkozott **különvélemények azért bírnak kiemelkedő jelentőséggel, mivel rámutatnak arra, hogy a tisztességtelen eljáráshoz való jogba ütközik, ha a törvényi határidőket az eljáró hatóságok valós jogkövetkezmény nélkül túlléphetik.**
105. Ahogyan a hatósági eljárásokban ügyfeleknek, és a perekben a peres feleknek a törvényi határidőket tiszteletben kell tartani, úgy azok betartására a hatóságoknak és a bíróságoknak is maximálisan törekednie kell és be is kell, hogy tartsák őket. Ez a megközelítés az, ami a jogállamiság követelményének megfelel.
106. A fentiek alapján tehát a jogalkalmazó, azaz a Fővárosi Törvényszék, az alperes, ill. az Elsőfokú Adóhatóság az eljárásjogi határidő – így a konkrét esetben az Elsőfokú Határozat meghozatalára nyitva álló 90 napos törvényi határidő – be nem tartása vonatkozásában csak akkor rendelkezett volna mérlegelési jogkörrel, ha arra nézve az Art. egyértelműen felhatalmazta volna.

107. Figyelemmel azonban arra, hogy az Art. ilyen felhatalmazást tényszerűen nem tartalmaz és a jogállamiság követelményéből az következik, hogy a jogszabályok mindenkire – tehát a bíróságokra és a közigazgatási szervekre is – kötelezőek, az adóbírság kiszabására a törvényi határidőn túl nem kerülhetett volna sor és az adóbírság kiszabása körében ezen határidő-túllépést az Ítéletnek értékelnie kellett volna, arra az Ítélet indokolásának ki kellett volna terjednie. Ennek elmulasztása a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét valósítja meg.

III. VÉGREHAJTÁS FELFÜGGESZTÉSE IRÁNTI KÉRELEM

108. Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 61. § (1) bekezdése alapján a Fővárosi Törvényszéket az Ítélet végrehajtásának felfüggesztésére felhívni szíveskedjen a jelen alkotmányjogi panaszeljárás befejezéséig, az alábbi indokok alapján.
109. Az Ítélet végrehajtásának felfüggesztése a kérelemben előterjesztettek, valamint a csatolt igazságügyi adó-, járulék könyv és pénzügyi szakértő szakvélemény (*ld. 2.sz. melléklet; a továbbiakban „Szakvélemény”*) alapján azért indokolt, mivel a közigazgatási határozat végrehajtása a panaszosnál olyan súlyos, a jövőben már helyre hozhatatlan hátrányt okozna, amely a jövőben nem lenne helyre állítható.
110. A közigazgatási határozat végrehajtását követően a panaszos – az általa lentebb előadott részletes indokok alapján – felszámolási eljárás alá kerülne, melynek következményeként, a vonatkozó jogszabály erejénél fogva, jogutód nélkül megszüntetésre kerülne, melynek eredményeként az „eredeti állapot” már nem lenne helyreállítható.
111. A panaszos munkavállalóinak, munkaviszonyai megszűnnek, továbbá alperes követelésének jelentős része sem térülne meg, azáltal, hogy panaszos felszámolási eljárás alá kerül.
112. Fentieken túl, a panaszos felszámolása további jelentős hátrányokat okozna megbízóinál, kórházak egészségügyi intézmények, valamint, a panaszossal kapcsolatban álló gazdasági társaságoknál, és azok munkavállalóinál.
113. A panaszos több COVID Kórház (*ld. 3.sz. melléklet*) napi, heti, havi és rendszeres takarítását, fertőtlenítő takarítását végzi több száz takarító munkatárssal, mely szerződesei alperes által indított végrehajtási eljárás következményeként, meginduló felszámolási eljárás eredményeként azonnal megszűnnének. A szerződés megszűnésének hatására a COVID kórházak is vészhelyzetbe kerülnének, melyek jelentősen veszélyeztetnék működőképességüket, tekintettel arra a tényre, hogy a fertőtlenítő takarítás egyik napról a másikra megszűnne ezen kórházakban. Kórházak csak jelentős, és többlet erőforrás felhasználásával, jelentős nehézségek leküzdésével tudnák biztosítani a fertőtlenítő takarítását fenntartását, az egyik napról a másikra. Kórházakban minden nap 410 fő lát el takarítási feladatokat (*ld. 4.sz. melléklet*), melyből 202 fő a COVID kórházak takarítói létszáma.
114. A közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény („Kbt.”) rendelkezéseinél fogva nem csak a panaszos szerződesei szűnnek meg a végrehajtási eljárás megindításával, de a

panaszos végrehajtási eljárásától független gazdasági társaságok szerződésai is, akik panaszossal, mint „közös ajánlattevővel” konzorciumi szerződés alapján létesített szerződés alapján látják el a szerződéses feladatokat (ld. 5.sz. melléklet).

III.1. A VÉGREHAJTÁS FELFÜGGESZTÉSE SZÜKSÉGESSÉGÉNEK INDOKAI

115. A panaszos, több mint húsz éve jelentős szereplő gazdasági tevékenységének (vagyonvédelem, takarítás) piacán. Működési ideje alatt üzletvezetése, gazdálkodása kiegyensúlyozott, évről évre nyereséges gazdálkodó, melyet megfelelően támasztanak alá, az elmúlt évek, 2015., 2016., 2017., 2018., 2019., évek lezárt beszámolói (ld. 6.sz. melléklet), és a 2021. január-február hónap közbenső mérlege (ld. 2.sz. melléklet Szakvélemény).
116. A panaszos megbízásain, szerződésein keresztül közvetve majd ezer családnak ad, biztos megélhetést, havi rendszeres jövedelmet, melyet kellően igazol a Szakvéleményben szereplő mérlegkimutatás, valamint a panaszos partnereinek munkavállalói állományára becsatolt okiratai (ld. 7.sz. melléklet).
117. A panaszos üzleti tevékenysége után évek óta jelentős mértékű adó és járulékfizetési kötelezettséget teljesít a költségvetés számára (ld. 8.sz. melléklet 2017. 2018. 2019., 2020., 2021. január-február gazdasági évek adófolyószámlája).
118. A panaszos megbízásait közbeszerzési törvény alá eső eljárások során megkötött szerződések képezik. Megbízói költségvetési intézmények (ld. 9.sz. melléklet), melyek szerződéses kötelezettségeit, többek között a Kbt. szabályozza.
119. A panaszossal szembeni végrehajtás megindítása esetén, a panaszos a Szakvélemény megállapításai alapján – annak ellenére, hogy gazdálkodása, üzletvitele kiegyensúlyozott, évről-évre nyereséges – olyan helyzetbe kerülne, ami a jövőben már nem lenne helyre állítható, mint fizetéseképtelen adós a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény („Csődtv.”) 1. § (3) bekezdésénél fogva jogutód nélkül megszűnne.
120. A panaszos jogutód nélküli megszűnése több vele kapcsolatban álló gazdasági társaságot is ellehetetlenítene, tekintettel arra a tényre, hogy ezen gazdasági társaságokkal szemben és az alperessel szemben fennálló pénzügyi kötelezettségeit (ld. Szakvélemény) a panaszos nem tudná teljesíteni. Ugyanis forrásai (■■■■■■■■■■eFt) nem nyújtanak fedezetet az alperes követelésének (■■■■■■■■■■eFt) kielégítésére, melyből következik, hogy a panaszos a vele szemben fennálló egyéb kötelezettségeket sem tudná pénzügyileg teljesíteni.
121. A panaszosnál meginduló felszámolási eljárás pénzügyileg tönkre tenné a panaszossal gazdasági kapcsolatban álló gazdasági társaságokat (alvállalkozók, beszállítók, egyéb közreműködők), ugyanis ezen gazdasági társaságok nem rendelkeznek olyan tőkével, pénzügyi fedezettel, megbízásokkal, amelyek, a panaszos fizetéseképtelensége esetén képesek lennének megakadályozni, hogy ne kerüljenek felszámolás alá. A panaszos a felszámolási eljárás megindulásával, nem tudna eleget tenni a vele kapcsolatban álló gazdasági társaságokkal szemben fennálló fizetési kötelezettségeinek, mert alperes a panaszos számláit

végrehajtás alá vonná, így nem rendelkezne pénzeszközökkel ezen követelések megfizetésére.

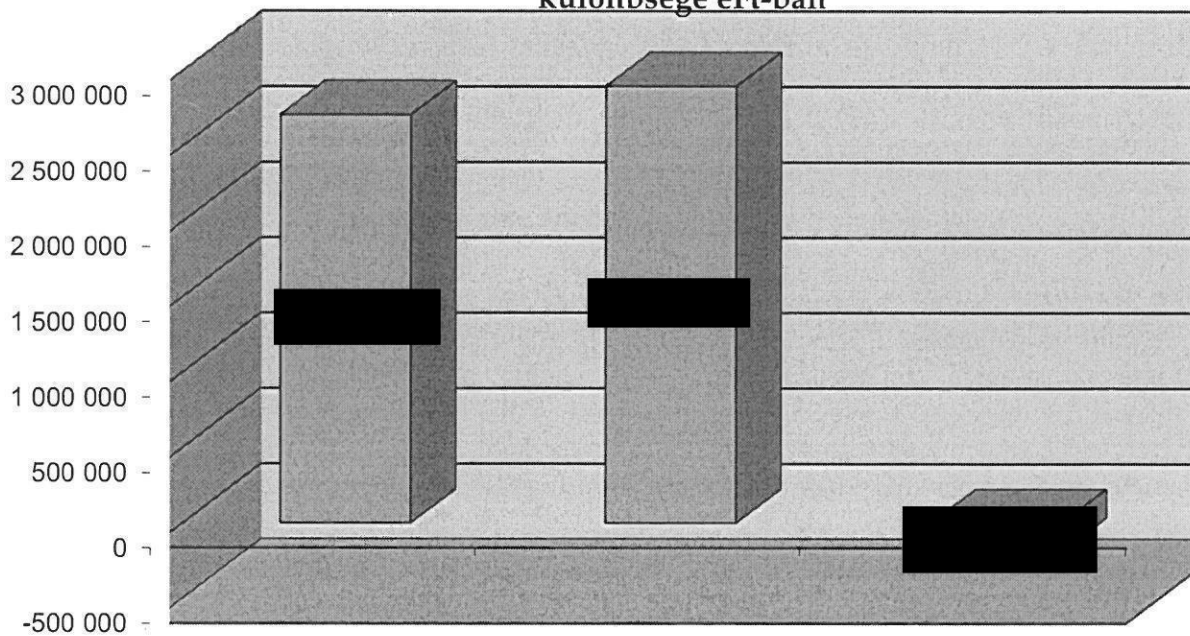
122. A panaszosnak, mivel a szerződése megszűnnek, azonnali hatállyal fel kell, hogy mondja ezen gazdasági társaságokkal fenn álló szerződéseit, melynek következtében ezen társaságok fel kell, hogy mondjanak munkavállalóiknak, tekintettel arra a tényre, hogy ezen munkavállalóknak máshol munkát nem tudnak biztosítani (*ld. 10.sz. melléklet*). A munkavállalóknak nem csak a munkahelye szűnne meg, de a munkabérüket, illetve a munkaviszonnyal kapcsolatos egyéb járandóságukat (végkielégítés, felmentési időre járó munkabér) sem tudnák megkapni, mert a panaszos a munkáltatójuk felé fennálló pénzügyi kötelezettségét nem tudná teljesíteni.
123. Fentiek alapján több száz munkavállalónak szűnne meg a munkahelye egyik napról a másikra, illetve több száz munkavállaló nem jutna hozzá a munkabéréhez, ill. egyéb a munkából eredő járandóságához.
124. A panaszos jogutód nélküli megszűnése, közvetlenül 47 család (*ld. 11.sz. melléklet Panaszos munkavállalói állománylistája*) és közvetetten több száz család biztos megélhetésének elvesztését eredményezné az elkövetkezendő rövid időszakban (*ld. 7.sz. melléklet*).
125. A panaszos munkavállalói a végrehajtás megindításának következményeként, olyan helyzetbe kerülnek, hogy velük szemben is elindulnának a végrehajtási eljárások abból adódóan, hogy a panaszos nem tudna eleget tenni a munkavállalókkal szemben fennálló munkabér fizetési kötelezettségének (*ld. 12.sz. melléklet Panaszos bérfizetési jegyzéke, és 13.sz. melléklet bért terhelő adó, járulék fizetési jegyzéke*). Ennek hatására a munkavállalók tőlük független okok miatt nem tudnának eleget tenni meglévő, őket terhelő hitel, kölcsön visszafizetési kötelezettségüknek (*ld. 14.sz. melléklet*).
126. Továbbá a végrehajtás elrendelése esetén, a Kbt. előírásai és a panaszos által megkötött szerződések bontó feltételeinek értelmében (*ld. 15.sz. melléklet*) a panaszos megbízásai, szerződése megszűnnek, mely a panaszos teljes szerződéses állományának megszűnését, a panaszos ellehetetlenülését eredményezi, melynek eredményeként az eredeti állapot már nem lenne helyreállítható.
127. A végrehajtás elrendelése esetén közömbössé válik, a T. Alkotmánybíróság eljárása során hozott döntése, ugyanis a döntés meghozatala előtt a Kbt. vonatkozó előírásai értelmében a panaszosnak a teljes szerződéses állománya megszűnik, a szerződések bontó feltételei miatt azok felmondásra kerülnek (*ld. 15.sz. melléklet*), továbbá a panaszos felszámolásra kerül.
128. A panaszos a végrehajtási eljárás megindítása eredményeként - tekintettel a Szakvéleményben foglalt tényekre - elveszti bevételeit, szerződése megszűnnek, és ez a jövőben már nem lesz helyreállítható.
129. A panaszos a jog erejénél fogva megszűnik, felmondott szerződéseit újból nem tudja megkötni tekintettel arra a tényre, hogy a T. Alkotmánybíróság eljárása alatt a panaszos megbízói közbeszerzési eljárás keretében, új szerződéseket létesítenének, és amely új szerződéseket nem mondanák fel, illetve nem mondhatnák fel azon oknál fogva, hogy a

panaszos alkotmányjogi panaszában foglaltaknak adott esetben a T. Alkotmánybíróság helyt adott. Azaz a panaszos eredeti helyzete, szerződéses jogviszonyai a jövőben már nem lennének helyreállíthatók. Mivel a panaszos megszűnt szerződéses jogviszonyai a jövőben nem helyreállíthatóak, ezért a panaszos gazdasági, üzleti, piaci helyzete sem lesz helyreállítható. Abból következően, hogy az eredeti állapot nem lesz a panaszosnál helyreállítható, a panaszos meg kell, hogy szüntesse munkavállalónak munkaviszonyát, ugyanis szerződések, megbízások hiányában nem fogja tudni foglalkoztatni munkavállalóit. Az eredeti állapot helyre állítása nem csak a panaszos esetében nem lesz lehetséges, de munkavállalóinak esetében sem.

130. A végrehajtás elrendelése nem csak a panaszosnál, munkavállalóinál eredményezne helyre hozhatatlan állapotot, hanem egyúttal kizárná azt a lehetőséget is, hogy alperes, a panaszossal szemben fennálló követelése teljes egészben megfizetésre kerüljön.
131. A végrehajtás elindítása azért zárja ki alperes követelésének teljes megtérülését, mert a panaszos megbízói szerződéseit a jogszabály erejénél fogva felmondják (*ld. 2.sz. és 15.sz. melléklet*). A 15.sz. melléklet alatt csatolta a panaszos azon szerződéseket melyek felmondási klauzúljája konkrétan tartalmazzák a Kbt. vonatkozó előírásait, mely szerint csőd vagy felszámolási eljárás esetén a jogszabály erejénél fogva a megbízóknak jogszabályból fakadó kötelezettsége felmondani a panaszossal fennálló szerződést, ebből adódóan a panaszos mind a szerződések jövőbeni teljesítésétől, mind azok pénzügyi bevételeitől esik.
132. A végrehajtás elrendelése nem csak a panaszosnál, munkavállalóinál és az alperesnél okoz visszafordíthatatlan helyzetet, hanem a panaszossal gazdasági kapcsolatban álló gazdasági társaságoknál is. Ugyanis a végrehajtás elrendelése esetén a panaszos a vele szemben fennálló eFt követelésből semmit nem tudna megfizetni vele a kapcsolatban álló gazdasági társaságoknak, mert az alperes végrehajtást vezetne a panaszos számláira, így a panaszos pénzeszközeihez nem tudna hozzájutni, és így kifizetéseket sem tudna teljesíteni.
133. Igazságügyi adó és könyvszakértő Szakvéleményben részletesen kifejtette, bemutatta, hogy a panaszos rendelkezésére álló eszközök nem elegendőek a vele szemben a közigazgatási határozatban megállapított fizetési kötelezettség egy összegben történő pénzügyi teljesítésére, melyet a panaszos a Szakvélemény alapján a következők szerint mutat be.

Felperes eszközeinek értékének és Alperes követelésének
különbsége eFt-ban

134. A fenti diagram a panaszos 2020.12.31.-ei fordulónappal elkészített mérlegadatait tartalmazza. A diagram jól láthatóan tartalmazza, hogy a panaszos eszközeinek, forrásainak értéke [REDACTED] eFt-al múlják alul az alperes követelését [REDACTED] eFt). Azaz, amennyiben a panaszos a mérleg szerinti értéken egy összegben tudná értékesíteni befektetett eszközeit [REDACTED] eFt), egy összegben érvényesíteni tudná vevőkkel szemben fennálló követeléseit [REDACTED] eFt), és egyéb követeléseit ([REDACTED] eFt) valamint ezen összeget megnövelné a pénzeszközeivel ([REDACTED] eFt), valamint aktív időbeli elhatárolásaival ([REDACTED] Ft), úgy ez esetben sem tudná pénzügyileg rendezni az alperes vele szemben fennálló [REDACTED] eFt követelését, és továbbra is [REDACTED] eFt követelés állna fenn az alperessel szemben. A panaszos pénzügyi adóssága az alperes több min [REDACTED] Ft nagyságú követelésén felül még tovább növekedne a panaszossal szemben fennálló kötelezettségekkel, melynek értéke [REDACTED] Ft. Azaz a panaszossal szemben fennálló összes követelések összege elérné [REDACTED] Ft-ot.

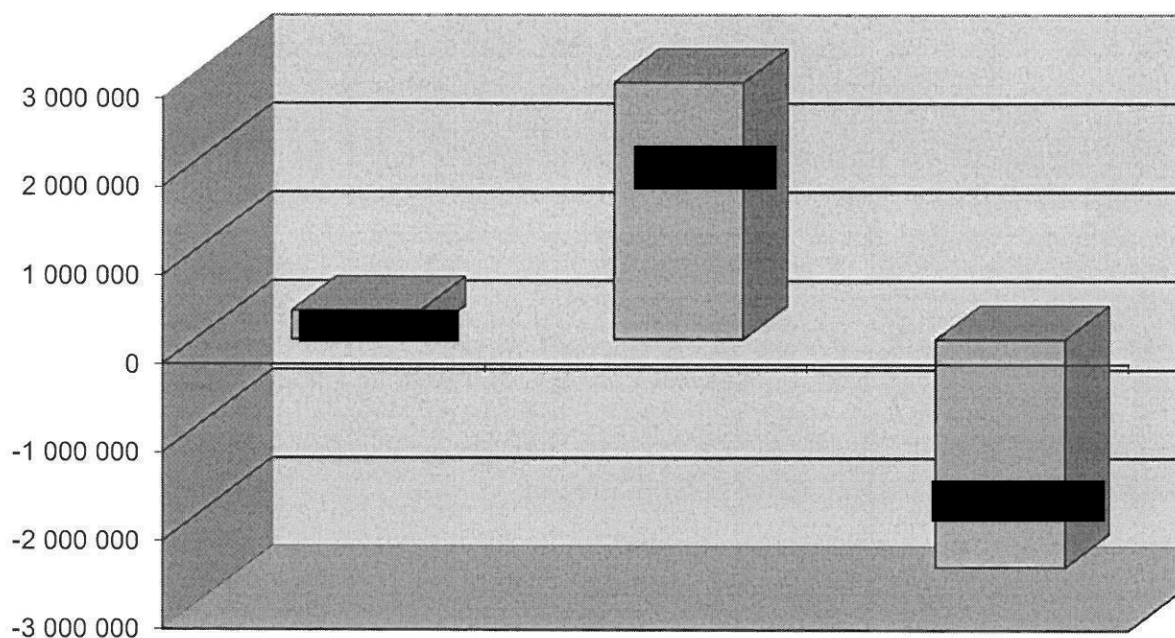
135. Az [REDACTED] Ft-os követelést a panaszos nem tudná teljesíteni a jogosultaknak, mivel - mint ahogy az fentebb levezetésre került - a panaszos rendelkezésére álló összes eszközének értékét teljesítette az alperes felé, és még ezen teljes eszköz érték sem fedezte a vele szemben fennálló alperesi követelést. A panaszosnak még tovább [REDACTED] Ft összeget kellene megfizetni az alperesnek, és további [REDACTED] Ft-ot a vele szemben fennálló követelésekre úgy, hogy a panaszos eszközeinek értéke nulla forint, míg a vele szemben fennálló követelés összes értéke [REDACTED] Ft. Azonban, amennyiben felperes értékesíti teljes eszköz állományát, úgy ezen oknál fogva sem tudná a jövőben teljesíteni a szerződéseiből fakadó kötelezettségeit, mert nem lennének eszközei, amivel a feladatait el tudja látni. Ez nem jelentene mást mint, hogy megbízásait a panaszos ezen oknál fogva is elveszítené.

136. A fent számszakilag levezetettek alapján megállapítható, hogy amennyiben a panaszos minden rendelkezésére álló eszközt az alperesi követelés megtérítésére fordítana, úgy továbbra is [REDACTED] Ft pénzügyi tartozása állna fenn, melynek a panaszos nem tudna eleget tenni, és a jogszabály erejénél fogva köteles megindítani önmagával szemben a felszámolási eljárást, mely a panaszos jogutód nélküli megszűnését eredményezi, mely a jövőben már nem lenne helyreállítható.
137. A panaszosnak a Csődtv. 22. § (1) bekezdésében meghatározottak alapján, önmaga kérelmére kell, hogy megindítsa a felszámolási eljárást, tekintettel a **Kúria Gfv.VII. 30.247/2013. számú határozatának (BH 2014.188.), 16.sz. melléklet 32-es pontjára**. Ugyanis a panaszos a jelen kérelmében előterjesztettek, valamint a Szakvéleményben foglaltak alapján tudomással bír arról, hogy a végrehajtás elrendelése esetén fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetbe kerül. A Kúria döntésére tekintettel a végrehajtás elrendelése esetén a panaszosnak azonnal kezdeményeznie kell a felszámolási eljárást, mert amennyiben ezt nem teszi úgy tudatosan megsérti a Csődtv. előírásait.
138. A panaszos pénzeszközei a mérlegforduló napján (2020.12.31-én) [REDACTED] forinttal multák alul a vele szemben fennálló alperesi követelést, melyet az alábbi diagram mutat be.

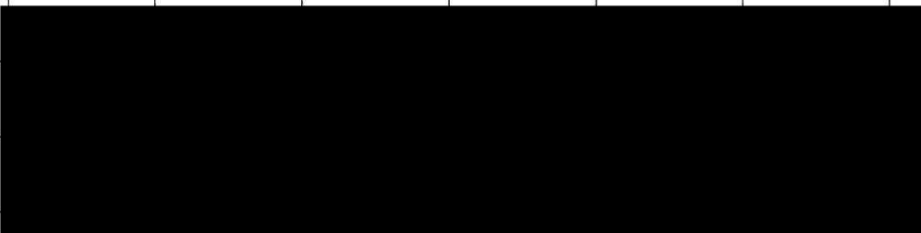
Pénzeszközök és alperesi követelés értéke (eFt)

139. Amennyiben az alperes végrehajtást vezet a panaszos pénzforgalmi számláira úgy, a panaszos nyolc hónapon keresztül nem tud pénzeszközhöz jutni, azáltal, hogy ezen idő alatt folyik be elméletileg az alperesnek a panaszossal szemben fennálló követelése. Ez nem jelent mást mint, hogy a panaszos hat hónapon keresztül nem tudja megfizetni a vele szemben fennálló és a jövőben keletkező kötelezettségek pénzügyi ellenértékét és a hatodik hónap végére újabb [REDACTED] Ft tartozást halmoz fel.

140. A panaszos a 2020.12.31-ei mérlegadatokat alapján az alábbi táblázatban mutatja be havi pénzügyi egyenlegének alakulását, amennyiben az alperes végrehajtást vezet, a panaszos számláira.

Alperesi követelés (e Ft)						
Bérek fizetések közterhek (e Ft)						

141. A pénzügyi egyenleg adataiból megállapítható, hogy a panaszos a hatodik hónapban tudná elméletileg megfizetni pénzforgalmi bevételeiből az alperes követelését. Azaz a panaszos hat hónapon keresztül nem fog tudni eleget tenni a vele szemben fennálló és a jövőben keletkező kötelezettségeknek, amely kötelezettségek értéke el fogja érni a hatodik hónap végére a Ft összeget. A panaszos ezen időszak alatt nagy összegű adó és járuléktartozást is felhalmozna abból adódóan, hogy a panaszos nem jutna pénzügyi bevételekhez - tekintettel arra a tényre, hogy az alperes végrehajtást vezetne a panaszos pénzforgalmi számláira - amely újabb végrehajtási eljárások megindítását eredményezné a panaszossal szemben.
142. A táblázat adataiból megállapítható, hogy a panaszos, amennyiben az alperes megindítja vele szemben a végrehajtási eljárást, olyan helyzetbe kerül, amelyben a működést és a meglévő szerződéses állományát megőrizni nem tudja, felszámolásra kerül, és jogutód nélkül megszűnik.

Pénzügyi egyenleg e Ft

143. Azonban fontos megjegyezni, hogy a fent bemutatott a panaszosi pénzügyi helyzet, amely azt szemlélteti, hogy a panaszos nyolc hónap alatt meg tudja adni az alperes követelését, - oly módon, hogy közben a panaszos újabb [REDACTED] Ft tartozást halmozna fel – a valóságban nem következhet be, tekintettel a Kbt. előírásaira, mely szerint a panaszos megbízói a szerződéseiket fel kell, hogy mondják. A panaszosnak nem lesznek bevételei, ebből adódóan a vele szemben fennálló pénzügyi kötelezettségeit nem fogja tudni teljesíteni, sem az alperes, sem egyéb szállítói felé.
144. A panaszos a fentiekén túlmenően az alábbiakat kívánja előadni.
145. A panaszos jogi képviselője 2017. december 1. napján, az 1952. évi III. törvény 332. §-ban foglaltak alapján „közigazgatási határozat végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelmet” terjesztett elő a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál. Az eljáró bíróság a panaszos kérelmének a 21.K.33.692/2017/2. számú végzésében (ld. 17.sz. melléklet) helyt adott, melyet a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Kpkf.670.125/2018/5. számú végzésében (ld. 18.sz. melléklet) helyben hagyott.
146. A panaszos képviselője a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál az alperes adóügyben hozott közigazgatási határozatának (hiv.szám: 2234176165) bírósági felülvizsgálata iránt indított felülvizsgálatában azonnali jogvédelmet terjesztett elő, melynek a bíróság 2018. május 29. napján a 26.K.31.967/2018/3. sz. végzésében helyt adott. A végzés értelmében a bíróság azonnali jogvédelem keretében a keresetlevél benyújtásának a halasztó hatályát az alperes 2234176165 iktatószámú határozatának végrehajtására – az Elsőfokú Határozat végrehajtására is kiterjedően – rendelte el. (ld. 19.sz. melléklet)
147. A fent előterjesztetteknek annyiban van relevanciája, hogy a panaszos gazdálkodásában, üzleti, gazdasági, szerződéses, pénzügyi viszonyaiban, nem következett be jelentős változás.
148. A panaszos által a jelen eljárásban becsatolt okirati bizonyítékok alapján tényszerűen megállapítható, hogy a panaszos gazdálkodásában, pénzügyi helyzetében nem következett

be jelentős változás, továbbá nem változtak a panaszos által 2018. május 29. napján a végrehajtás felfüggesztésére beterjesztett kérelmében meghivatkozott azon jogszabályok sem, amelyeknek következtében, a panaszossal szemben a törvény erejénél fogva meg kell, hogy induljanak a felszámolási eljárások, ill. amelynek következtében a panaszos elveszíti meglévő szerződéseit, és a felszámolási eljárás megindulása a panaszost elzárja a jövőben kötendő szerződések megkötésétől.

149. A panaszos által a jelen eljárásban becsatolt okirati bizonyítékokból, önmagukban és azokat összevetve a 2018. május 29. napján előterjesztettekkel, megállapítható, hogy a panaszos gazdálkodása továbbra is kiegyensúlyozott.
150. Az alperes a 2010-2012-es évek viszonylatában 2014. július 2. napja óta folyamatosan vizsgálja a panaszost. A panaszos az alperes vizsgálati időszakában, valamint az azt követő bírósági felülvizsgálati szakaszban, melyek majd hat éven keresztül tartottak, nem tanúsított semmi olyan nemű magatartást, amely veszélyeztetné az alperesi követelésnek a jövőbeni megtérülését. A panaszos a vizsgálatlal érintett közel hat év alatt is pontosan teljesítette a költségvetés felé fennálló kötelezettségeit, tovább növelte gazdasági képességeit, növelte árbevételét, adózott nyereségét, melyet bizonyítanak a panaszos által becsatolt mérlegadatok.

IV. EGYEBEK

151. Az Abtv. 27. § b) pontja alapján akként nyilatkozunk, hogy a panaszosnak a Fővárosi Törvényszék jogerős kijavított Ítélete ellen nincs további jogorvoslati lehetősége.
152. Az Abtv. 52. § (5) bekezdés értelmében akként nyilatkozunk, hogy a panaszos a nevének nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.
153. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti 60 napos határidő – tekintettel arra, hogy a kijavított végleges Ítéletet a panaszos 2021. január 19-én vette kézhez, ezért a határidő 2021. március 20-án jár le – megtartásra került.
154. A jelen alkotmányjogi panasz a fent kifejtettek szerint nem ütközik az ún. negyedfokú jogorvoslat tilalmának elvébe. A panaszos ugyanis tisztában van vele, hogy a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon¹⁸, és a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, ill. mérlegelése az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat¹⁹. A panaszos kérelme nem is erre irányul, hanem annak megállapítását kéri, hogy a Fővárosi Törvényszék Ítélete megsértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát.
155. A Fővárosi Törvényszék Ítélete a Kp. és a Pp. rendelkezései értelmében érdemi határozatnak minősül.

¹⁸ Ld. 3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]

¹⁹ Ld. 3012/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [20]

156. A panaszos az ügyben rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket már teljeskörűen kimerítette. A Fővárosi Törvényszék Ítélete ellen a panaszos felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelynek befogadását a Kúria Kfv.I.35.058/2021/2. ssz.-ú végzésével megtagadta.

Kelt Budapest, 2021. március 19.

Tisztelettel:

DR. KODELA VIKTOR
ügyvéd
Kodela Ügyvédi Iroda

dr. Kodela Viktor ügyvéd
panaszos képv.